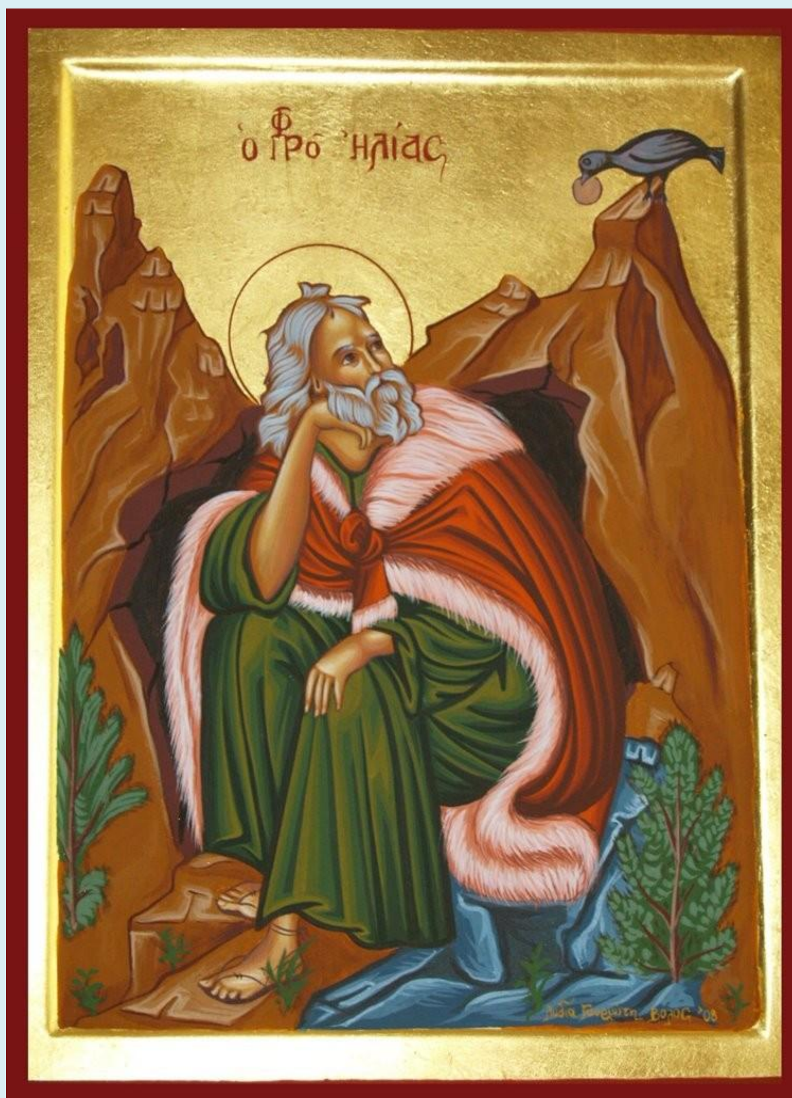
Acatistul şi Canoanele de rugăciune către Sfântul prooroc Ilie, tesviteanul

(s.v. 20 iulie / s.n. 2 august)

Sfântul prooroc Ilie, tesviteanul - „proorocul de foc” (s.v. 20 iulie / s.n. 2 august):

https://www.academia.edu/43822872/Sf%C3%A2ntul_prooroc_Ilie_tesviteanul_proorocul_de_foc_20_iulie_

https://archive.org/details/sf.-pr.-ilie-edit

***

Materiale despre Sfântul prooroc Ilie:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-pr-Ilie-(20-iul-)

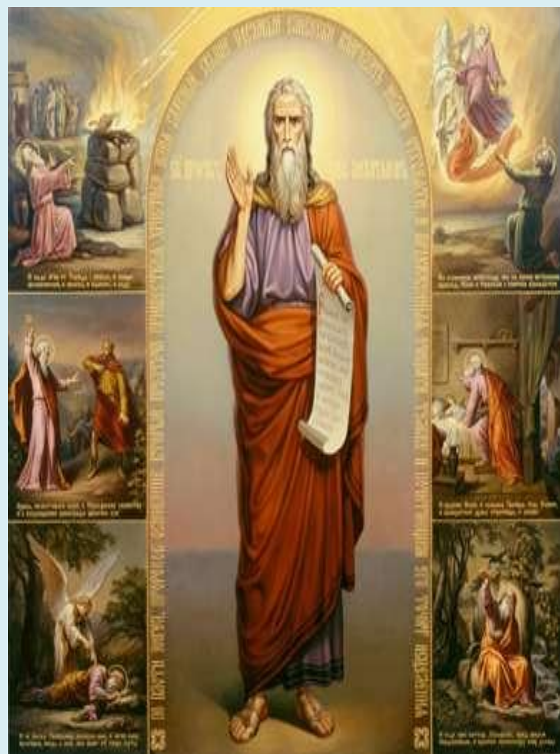
https://archive.org/details/@steaemy?query=prooroc+Ilie

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=prooroc+Ilie

***

Biserica lui Hristos cea dreptmăritoare prăznuieşte pe sfântul, slăvitul şi marele prooroc al lui Dumnezeu, Ilie tesviteanul, pe marele râvnitor al adevărului, pe mus-trătorul împăraţilor celor fără de lege. Astăzi cinstim pe cel mai râvnitor prooroc al Legii Vechi, pe învăţătorul poporului celui depărtat de Dumnezeu, pe pedepsitorul proorocilor mincinoşi, pe marele făcător de minuni Ilie, căruia stihiile i s-au supus şi s-a învrednicit să vorbească cu Dumnezeu pe muntele Horeb şi cu Iisus Hristos pe Tabor.

Acatistul Sfântului prooroc Ilie

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne

izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

****

Acatistul Sfantului prooroc Ilie - Arhidiacon Vlad Rosu:
https://www.youtube.com/watch?v=bO2vDLfEiWo&t=1s

Biblia Ortodoxa: Acatistul Sf. Ilie (audio):
https://www.youtube.com/watch?v=KmpXcZxa4sA

Acatistul Sfantului Ilie 20 iulie:
https://www.youtube.com/watch?v=dV4UH2W7eUk

&&&

Condacul 1

Tu, cel ce ai fost alesul Domnului pentru întoarcerea lui Israel de la închinarea lui Baal, aspru mustrător al împăraţilor nelegiuiţi strălucind cu văpaia râvnei pentru Dumnezeu atotţiitorul, cu sfinţenia vieţii şi a minunilor, cel ce te-ai ridicat cu trupul la ceruri şi vei veni înaintea celei de a doua veniri a lui Hristos, laudă îţi aducem ţie, profetule al lui Dumnezeu Ilie, tu, care ai mare îndrăzneală către Domnul, slobozeşte-ne pe noi din toate nevoile şi necazurile cu rugăciunile tale, pe noi cei ce-ţi cântăm: ***Bucură-te, Ilie, mărite prooroc şi înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos!***

Icosul 1

Înger vieţuitor în trup te-ai arătat, proorocule, prin râvna cea pentru Dumnezeu şi prin viaţa ta curată; căci încă prunc fiind, părintele tău, Sovah, văzut-a îngeri luminaţi cu tine vorbind, cu foc înfăşurându-te şi cu văpaie hrănindu-te, arătând astfel că râvna ta e fierbinte pentru Dumnezeu şi că puterea graiurilor şi a vieţii tale e ca o lumină neprihănită; pentru aceea, cu uimire grăim ţie unele ca acestea:
Bucură-te, cel ce din veac ai fost ales a sluji pentru mântuirea fiilor lui Israel;
Bucură-te, cel ce încă din pântecele maicii tale ai fost ales vestitor al adevărului şi al bunei cinstiri a lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce asupra căruia s-a descoperit prea slăvită arătare, ce a minunat pe părintele tău;
Bucură-te, cel ce din tinereţe ai iubit curăţia feciorelnică şi tăcerea;
Bucură-te, cel ce ai urât deşertăciunile lumii şi toate bucuriile ei, iar sufletul tău în intregime l-ai închinat lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce cu lumina înţelepciunii de Dumnezeu ai fost luminat şi cu învăţătura temerii de Dumnezeu din pruncie ai fost adăpat;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc şi înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos!

Condacul al 2-lea

Văzând nelegiuire şi răzvrătire în Israel, prea mărite profetule, te-ai întristat cu duhul şi în râvnă pentru slava lui Dumnezeu te-ai aprins, pentru că fiii lui Israel se închinau la idolii cei urâţi şi de Dumnezeu cel Adevărat se îndepărtau, căruia toate oştile cereşti cu cutremur Îi cântau: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Mintea întunecându-şi cu pornirile cele rele, Ahab, împăratul cel ce făcea fărădelege, lepădându-se de Adevăratul Dumnezeu, Atotţiitorul, şi închinându-se josnicului Baal, a înmulţit închinarea la idoli şi nelegiuirea în împărăţia sa. Iar tu, proorocule, ca un mare râvnitor pentru Dumnezeu, cu îndrăzneală ai înfruntat pe

împărat, ameninţându-l, prevestind pedeapsa pentru el şi pentru împărăţia sa, că trei ani şi şase luni nu va cădea ploaie, nici rouă şi foamete mare va fi peste tot pământul. Drept aceea, minunându-ne de râvna ta şi de îndrăzneala ta cea mare pentru Dumnezeu, cu iubire grăim ţie:
Bucură-te, propovăduitorul neînfricat al adevărului şi mare luptător pentru cucernicie;
Bucură-te, cel ce cu râvna ta dojeneşti toată nelegiuirea;
Bucură-te, cel ce ai înduplecat pe Domnul îndelung-răbdătorul să nu pedepsească cu desăvârşire pe cei păcătoşi;
Bucură-te, cel ce cu cuvântul ai încuiat cerul, iar pământul cel roditor l-ai făcut sterp;
Bucură-te, cel ce pentru nelegiuirea oamenilor, foamete de trei ani de la Dumnezeu ai cerut;
Bucură-te, că Domnul cel Preaînalt te-a trimis la Ahab, precum oarecând pe Moise la Faraon;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc şi înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos!

Condacul al 3-lea
Cu puterea rugăciunii tale, prea minunate proorocule, în adevăr ai încuiat cerul şi n-a plouat trei ani şi şase luni şi a fost mare foamete peste tot pământul, până când, chinuiţi de arşiţă şi foamete, cei nelegiuiţi s-au întors către Domnul, pocăindu-se şi cu umilinţă cântând Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea
Având negrăită bunăvoire către tine, proorocule, vrut-a Domnul să te deosebească de fiii cei fără de lege ai lui Israel ca să nu înduri împreună cu ei foametea şi setea şi ţi-a poruncit să te duci la râul Cherit, unde corbii te-au hrănit, aducându-ţi pâine şi carne. De aceea, îţi aducem laudele acestea:
Bucură-te, cel ce cu postul şi cu privegherea ai nimicit toate deşertăciunile şi cugetările pământeşti;
Bucură-te, cel ce cu rugăciuni şi gânduri curate, mintea ţi-ai înălţat-o spre cele de sus;
Bucură-te, mărirea patriarhilor şi podoaba proorocilor;
Bucură-te, lauda celor feciorelnici şi mărirea cuvioşilor;
Bucură-te, îndrumătorul ierarhilor şi tăria mucenicilor;
Bucură-te, că ai întors pe calea adevărului pe fiii lui Israel orbiţi de nelegiuire şi necredinţă;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc şi înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos!

Condacul al 4-lea
Vifor mare, dărâmând munţi, mergea înainte, când Domnul S-a apropiat de tine în Horeb, proorocule; încă şi cutremur s-a făcut, dar nu în cutremur S-a arătat Domnul, iar după cutremur foc, şi nici în foc s-a arătat Domnul; ci, după foc, adiind vânt răcoritor, în el ţi S-a arătat Domnul a cărui apropiere simţind, cu veşmânt ţi-ai acoperit faţa, cântând cu frică şi bucurie: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea
Auzind nelegiuitul împărat Ahab de porunca ta, ca să aduni toate seminţiile lui Israel pe muntele Carmel, unde să fie aduşi şi profeţii cei mincinoşi ai lui Baal, îndată trimiţând, i-a adunat pe toţi şi a venit şi el acolo. Iar tu, râvnitor de slava lui Dumnezeu, dorind să ruşinezi cu desăvârşire pe idolii cei urâţi şi să preaslăveşti pe adevăratul Dumnezeu, ai poruncit să se pregătească două altare pentru jertfă, iar foc să nu le pună, zicând: Adevăratul Dumnezeu va fi acolo, care la rugăciunea noastră ne va asculta, trimiţând foc. Auzind acestea, poporul a grăit, zicând: bine a zis Ilie, să fie aşa; iar noi, mărindu-te, cântăm ţie:
Bucură-te, marele sol al Împăratului ceresc şi vestitor al Sfintelor Sale porunci;
Bucură-te, diamant statornic în râvnă şi stâlp neclintit al bunei cinstiri;
Bucură-te, puternice apărător al adevărului şi luptător neînvins împotriva vrăjmaşilor Domnului;
Bucură-te, dezrădăcinătorul necinstei ce sădeşti evlavia şi curăţia;
Bucură-te, râvnitor înflăcărat al slavei lui Dumnezeu;
Bucură-te, că şi în ultimele zile ale lumii acesteia vei propovădui pe Adevăratul Dumnezeu şi vei mustra pe antihristul cel blestemat;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc şi înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos!

Condacul al 5-lea
Împărateasa Isabela cea fără de lege, cugetând să te stingă pe tine cel ce eşti stea de Dumnezeu luminată, aprinzându-se de mânie asupra ta pentru nimicirea profeţilor ei mincinoşi a pus la cale uciderea ta. Totodată i s-a împietrit inima, nevoind să creadă în minunile tale, proorocule, nici să cunoască pe Adevăratul Dumnezeu, ca să-I cânte Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea
Toţi israelitenii văzând că, la rugăciunea ta, foc de la Domnul din cer s-a pogorât peste jertfa ta, prea mărite proorocule, de s-a aprins şi, mistuind-o pe ea, au ars toate: lemnele, pietrele precum şi apa, căzut-au cu feţele lor la pământ, strigând: "Cu adevărat Domnul Dumnezeu Acela este Dumnezeul cel Adevărat!" Şi au crezut oamenii în Dumnezeul cel Adevărat, iar pe proorocii cei mincinoşi i-au

junghiat. Deci slăvind pe Atotputernicul Dumnezeu, făcătorul de minuni, ţie, celui ce ai plăcut lui Dumnezeu, îţi cântăm unele ca acestea:
Bucură-te, cel ce ai dobândit mare îndrăzneală înaintea Stăpânitorului tuturor;
Bucură-te, cel ce prin semne şi minuni adevărul dumnezeiesc ai întărit;
Bucură-te, cel ce înşelăciunea demonilor ai ruşinat, iar credinţa adevărată o ai prea mărit;
Bucură-te, cel ce pe necredincioşi cu adevărată cunoştinţă de Dumnezeu i-ai luminat;
Bucură-te, cel ce prin turnarea apei de trei ori pe jertfelnic Taina Preasfintei Treimi ai descoperit;
Bucură-te, că toată firea cea fiitoare ţie s-a supus, iar focul şi apa ţi-au fost ascultătoare, slujind ţie;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc şi înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos!

Condacul al-6-lea

Propovăduitor al cunoaşterii şi cinstirii de Dumnezeu te-ai arătat, proorocule, nu numai întru Israel, ci şi între păgâni, căci trimis ai fost de Domnul în Sarepta Sidonului, la o văduvă săracă, hrănindu-te pe tine însuţi şi mai ales pe ea hrănind-o în timpul foametei, prin darul facerii de minuni şi înmulţind făina şi uleiul în casa ei, pe tot timpul foametei. Şi după ce te-ai rugat, suflând de trei ori, ai înviat pe fiul văduvei, cântând lui Dumnezeu, celui ce face minuni: ***Aliluia!***

Icosul al-6-lea

Strălucind cu mare râvnă pentru Dumnezeu Atotţiitorul, te-ai întristat foarte, proorocule, pentru că fiii lui Israel au părăsit legământul, au dărâmat altarele Lui şi au omorât pe profeţii Lui. Domnul, însă, pentru mângâierea ta, ţi-a vestit că nu tot Israelul s-a îndepărtat de la El, ci are încă şapte mii de robi necunoscuţi, care nu şi-au plecat genunchii înaintea lui Baal. Pentru aceasta, amintindu-ne de râvna ta cea pentru Dumnezeu, îţi cântăm unele ca acestea:
Bucură-te, slujitor credincios şi prieten apropiat al Domnului;
Bucură-te, chip şi laudă binecredincioşilor păstori;
Bucură-te, îndrumătorul mântuirii şi luminătorul celor ce zac întru întuneric;
Bucură-te, cel ce îmbărbătezi pe apărătorii adevărului şi-i întăreşti în lupte şi suferinţe pentru dreptate;
Bucură-te, cel ce ardeai ca o flacără serafimică pentru dragostea lui Dumnezeu;
Bucură-te, că şi Domnul în toate te-a ascultat şi, la rugăciunea ta, toate ţi le-a împlinit;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc şi înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos!

Condacul al-7-lea

Domnul cel iubitor de oameni voind să arate milostivirea Sa păcătoşilor ce se pocăiesc, după trecerea timpului de foamete profeţit de tine, proorocule, prin graiul buzelor tale a trimis ploaie îmbelşugată şi paşnică pământului însetat; iar fiii lui Israel învrednicindu-se de această mare milostivire, cu inimă umilită şi mulţumitoare au cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al-7-lea

O nouă fărădelege a adăugat faptelor sale celor rele necinstitul împărat Ahab, când a poruncit să-l omoare pe nevinovatul Nabot şi a răpit via lui. Drept aceea, mustrând pe împăratul călcător de lege, i-ai profeţit, sfinte proorocule, că, în locul unde a fost omorât Nabot, porcii şi câinii îi vor linge sângele, iar pe Isabela, femeia lui o vor mânca câinii şi toată casa lui va fi nimicită. Cunoscând că această profeţie grozavă s-a împlinit, ne cutremurăm grăind ţie unele ca acestea:
Bucură-te, groaznicule răzbunător al asupriţilor şi asupra celor cu inimă împietrită;
Bucură-te, apărător tare al orfanilor şi al celor năpăstuiţi;
Bucură-te, cel ce pedepseşti pe călcătorii Sfintelor sărbători ale Bisericii Ortodoxe;
Bucură-te, cel ce ai coborât din domnie pe defăimătorul Numelui lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce cu cuvântul nimiceşti ca prin trăznet gândurile cele rele;
Bucură-te, cel ce cunoşteai viitorul ca şi prezentul, şi cele îndepărtate ca pe cele apropiate le-ai proorocit;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc şi înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos!

Condacul al-8-lea

Purtare de grijă minunată şi mai presus de fire ţi-a arătat Domnul, proorocule, când a poruncit corbilor nesăţioşi şi sălbatici să te hrănească, în timpul foametei lângă râul Cherit, unde îţi petreceai timpul în rugăciuni şi în cugetare de Dumnezeu, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al-8-lea

Pe deplin ai fost împodobit cu smerenie, proorocule al lui Dumnezeu; pentru aceasta, pe cei doi sutaşi, care cu mândrie au venit la tine cu ostaşi ca să te ducă înaintea nelegiuitului împărat Ohozia, tu cu foc i-ai ars; iar pe Avdie, cel ce hrănea pe ucenicii profeţilor, care cu smerenie a venit la tine, l-ai miluit. Pentru aceasta, îţi aducem aceste cântări de laudă:
Bucură-te, umilitorul şi pedepsitorul celor îngâmfaţi şi ocrotitorul şi apărătorul celor smeriţi;
Bucură-te, cel ce eşti groază judecătorilor iubitori de mită şi ajutătorul celor ce judecă cu dreptate;

Bucură-te, cel ce eşti sprijin celor credincioşi şi doborâtorul duşmanilor nelegiuiţi;
Bucură-te, cel ce eşti îmbrăcat cu platoşa înţelepciunii şi cu dreptatea ca de un scut ai fost apărat;
Bucură-te, cel ce cu sabia râvnei de Dumnezeu ai fost înarmat şi te-ai ridicat pe aripile înfrânării;
Bucură-te, cel ce cu credinţă ca de un coif al mântuirii ai fost acoperit şi cu cununa dragostei prea luminat te-ai încununat;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc şi înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos!

Condacul al-9-lea
Toată firea omenească se minunează foarte cum tu, prea mărite proorocule, ai mers 40 de zile fără să mănânci şi să bei până la muntele Horeb, unde te-ai învrednicit de strălucita arătare a lui Dumnezeu Atotţiitorul şi de prea dulcea vorbire cu El cântându-I cu cutremur: ***Aliluia!***

Icosul al-9-lea
Ritorii cei mult-grăitori nu se pricep îndeajuns şi nu înţeleg, cum tu cel cu nume mare, Sfinte Ilie, în trup omenesc fiind, asemănător nouă în neputinţe, ai fost răpit cu trupul la cer prin carul şi caii de foc, care ţi s-au arătat ţie. Deci, minunându-ne de înălţarea ta la cer, slăvim pe Dumnezeu, cel ce te-a înălţat astfel şi cu umilinţă te chemăm:
Bucură-te, cel ce cu minunata înfrânare ai omorât în tine pe omul cel vechi;
Bucură-te, cel ce cu focul râvnei dumnezeieşti, ai ars în tine toată cugetarea cea materială;
Bucură-te, cel ce, ridicându-te la cer, neamului omenesc veselie îi dăruieşti şi viaţa veşnică o întăreşti;
Bucură-te, cel ce eşti însemnat de la Dumnezeu cu cinstea şi mărirea cea mai presus de fire şi mai mult decât proorocii cei vechi ai fost prea mărit;
Bucură-te, cel ce ai fost întâmpinat cu bucurie de cetele îngereşti în locaşurile cereşti;
Bucură-te, că numele tău în toată lumea se cinsteşte şi râvna ta pentru Dumnezeu mult se prea măreşte;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc şi înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos!

Condacul al 10-lea
Vrând Preabunul Dumnezeu să mântuiască poporul lui Israel de înşelăciunile lui Baal, te-a ales pe tine, mare proorocule, drept unealta voii Sale sfinte şi te-a umplut cu putere dumnezeiască de a întoarce pe cei fără de lege, de a îndrepta pe cei

păcătoşi, de a lumina pe cei întunecaţi şi pe toţi să-i înveţi a cânta lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Zid de apărare fii nouă, prea sfinte proorocule, mult mijlocind pentru potolirea mâniei lui Dumnezeu, care pe bună dreptate ne pedepseşte pe noi păcătoşii şi netrebnicii cu secetă, foamete, cu vânturi nimicitoare aducătoare de boli, ca, izbăvindu-ne din nevoi, să-ţi cântăm ţie:
Bucură-te, cel ce prin rugăciunile tale încui şi descui cerurile şi trimiţi pe pământ, de la Dumnezeu, belşug sau lipsă;
Bucură-te, îndelung-mijlocitorule înaintea lui Dumnezeu, cel ce trimiţi ploi liniştite şi rouă dătătoare de viaţă pe pământul amorţit;
Bucură-te, cel ce potoleşti valurile năpraznice ale mărilor şi furtunilor groaznice şi cu voia lui Dumnezeu stăpâneşti tunetele şi fulgerele;
Bucură-te, cel ce opreşti vânturile nimicitoare şi fereşti oamenii şi necuvântatoarele de plăgile cele de moarte;
Bucură-te, hrănitorul orfanilor şi al văduvelor şi apărătorul celor milostivi;
Bucură-te, cel ce dobori pe prigonitorii hulitori ai credinţei adevărate şi alungi duhurile necurate de la credincioşii Domnului;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc şi înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos!

Condacul al 11-lea

Cântare de umilinţă îţi aducem ţie, proorocule al lui Dumnezeu, Ilie; precum ai primit ruga lui Elisei, când a cerut de la tine, ca puterea ce-o aveai să treacă asupra lui şi înălţându-te spre cer, i-ai slobozit veşmântul tău, pe care luându-l a despărţit apa, precum şi tu odată ai despărţit apele Iordanului, moştenind darul lui Dumnezeu ce lucra în tine, aşa, acum, acoperă-ne şi pe noi cu veşmântul milei tale şi ne izbăveşte de toate nevoile şi necazurile, ca să cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

Arătatu-te-ai ca un luceafăr luminos întru Israel, prea lăudate proorocule, strălucind asemenea îngerilor cu viaţa şi înţelepciunea ta şi cu darul facerii de minuni şi ai luminat pe oameni cu propovăduirea adevărului dumnezeiesc, alungând întunericul slujirii idolilor; drept aceea, lăudându-te te mărim cântând:
Bucură-te, stea strălucitoare, ce cu strălucirea ta luminezi toată lumea;
Bucură-te, făclie pururea arzătoare, care, arzând, luminezi celor ce stau în întuneric;
Bucură-te, cel ce cu mintea şi cu duhul înţelepciunii ai fost luminat şi cu duhul înţelegerii şi întăririi ai fost împuternicit;

Bucură-te, cel ce ai fost luminat cu duhul cunoştinţei şi al smereniei şi adăpat ai fost cu temerea de Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce te-ai împodobit cu virtuţile cele înalte şi cu minunile cele mai presus de înţelegere;
Bucură-te, cel ce ai împlinit pe pământ judecăţile Domnului şi ai uns pe împăraţi şi prooroci;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc şi înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos!

Condacul al 12-lea
Mare har ai aflat înaintea lui Dumnezeu, prea lăudate proorocule Ilie, căci în viaţa ta pământească ai proorocit şi ai săvârşit mari minuni, iar mai pe urmă, răpit cu trupul la cer şi după suirea cea mai presus de fire, te-ai înfăţişat pe Muntele Taborului unde Domnul S-a schimbat la faţă şi ai vorbit cu El; şi până astăzi nu încetezi a săvârşi minuni şi a izvorî bogăţia milelor şi a tămăduirilor, celor ce cu osârdie te cinstesc, cântând lui Dumnezeu cu credinţă: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Cântând râvna ta cea fierbinte pentru Dumnezeu şi viaţa ta cea îngerească, precum şi minunile tale cele mari şi bunăvoinţa lui Dumnezeu arătată pentru tine, laudă aducem ţie, mare prooroc Ilie, cel cu nume mare, dar neputând înfăţişa după cuviinţă, cinstea şi mărirea ta, cu umilinţă cântăm ţie unele ca acestea:
Bucură-te, chivot al dumnezeieştii măriri şi locaş prea sfinţit al Sfintei Treimi;
Bucură-te, sfeşnic prea luminat al Bisericii neînserate şi mireasma cea cu bun miros a Raiului dumnezeiesc;
Bucură-te, povăţuitorul pustnicilor cuvioşi, iar celor feciorelnici îndrumător şi ajutător;
Bucură-te, cel ce îndemni pe cei păcătoşi la pocăinţă şi mijloceşti viaţa veşnică pentru mântuirea întregului neam creştinesc;
Bucură-te, cel ce te-ai îndulcit de lumina Sfinţilor şi a negrăitei slave şi pururea prea slăveşti pe Dumnezeu;
Bucură-te, că la sfârşitul vremurilor vei arăta semne mari şi vei săvârşi minuni pentru întărirea oamenilor în credinţa cea adevărată spre a înfrunta pe vrăjmaşul antihrist;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc şi înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos!

Condacul al 13-lea (de trei ori)
O, prea minunate şi prea înălţate proorocule al lui Dumnezeu Ilie, mare râvnitor pentru slava lui Dumnezeu, cel ce trimiţi pe pământ ploile şi seceta, belşugul şi

lipsa, ascultă această puţină rugăciune, pe care cu evlavie o aducem, şi prin mijlocirea ta cea fierbinte către Domnul Dumnezeu, apără-ne de secetă, de foamete şi de bolile cele aducătoare de moarte şi dăruieşte nouă bună întocmire a văzduhului şi toată îmbelşugarea pământului întărindu-ne în dreapta credinţă şi viaţă curată, ca, izbăvindu-ne de chinurile cele veşnice, să ne învrednicim de fericirea Raiului cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi iarăşi se zice:
*

Icosul 1
Înger vieţuitor în trup te-ai arătat, proorocule, prin râvna cea pentru Dumnezeu şi prin viaţa ta curată; căci încă prunc fiind, părintele tău, Sovah, văzut-a îngeri luminaţi cu tine vorbind, cu foc înfăşurându-te şi cu văpaie hrănindu-te, arătând astfel că râvna ta e fierbinte pentru Dumnezeu şi că puterea graiurilor şi a vieţii tale e ca o lumină neprihănită; pentru aceea, cu uimire grăim ţie unele ca acestea:
Bucură-te, cel ce din veac ai fost ales a sluji pentru mântuirea fiilor lui Israel;
Bucură-te, cel ce încă din pântecele maicii tale ai fost ales vestitor al adevărului şi al bunei cinstiri a lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce asupra căruia s-a descoperit prea slăvită arătare, ce a minunat pe părintele tău;
Bucură-te, cel ce din tinereţe ai iubit curăţia feciorelnică şi tăcerea;
Bucură-te, cel ce ai urât deşertăciunile lumii şi toate bucuriile ei, iar sufletul tău în intregime l-ai închinat lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce cu lumina înţelepciunii de Dumnezeu ai fost luminat şi cu învăţătura temerii de Dumnezeu din pruncie ai fost adăpat;
Bucură-te, Ilie, mărite prooroc şi înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos!

Condacul 1
Tu, cel ce ai fost alesul Domnului pentru întoarcerea lui Israel de la închinarea lui Baal, aspru mustrător al împăraţilor nelegiuiţi strălucind cu văpaia râvnei pentru Dumnezeu atotţiitorul, cu sfinţenia vieţii şi a minunilor, cel ce te-ai ridicat cu trupul la ceruri şi vei veni înaintea celei de a doua veniri a lui Hristos, laudă îţi aducem ţie, profetule al lui Dumnezeu Ilie, tu, care ai mare îndrăzneală către Domnul, slobozeşte-ne pe noi din toate nevoile şi necazurile cu rugăciunile tale, pe noi cei ce-ţi cântăm: ***Bucură-te, Ilie, mărite prooroc şi înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos!***

Apoi:

Rugăciune către Sfântul şi slăvitul al lui Dumnezeu prooroc Ilie

Prea mărite şi prea minunate proorocule al lui Dumnezeu, Ilie, care ai luminat pe pământ cu viaţa ta îngerească, cu râvna ta fierbinte către Dumnezeu Atotţiitorul, cu semnele şi cu minunile tale, şi cu marea lui Dumnezeu bunăvoinţă faţă de tine, fiind ridicat la cer cu trupul într-un car de foc; învrednicindu-te a vorbi cu Dumnezeu pe Muntele Taborului, în timpul schimbării Lui la faţă, acum sălăşluind în locaşurile Raiului şi stând în faţa tronului Împăratului ceresc, auzi-ne pe noi păcătoşii şi nevrednicii, care în ceasul acesta stăm în faţa Sfintei tale icoane, şi cu umilinţă alergăm către mijlocirea ta.

Roagă-te pentru noi lui Dumnezeu, Iubitorul de oameni, să ne dea nouă duhul pocăinţei, al izbăvirii de păcate şi cu atotputernica Sa bunăvoinţă să ne ajute să ne depărtăm din calea păcatului, îndrumându-ne spre tot lucrul bun; ca să ne întărească în lupta împotriva poftelor şi a patimilor noastre, sădind în inimile noastre duhul smereniei, al blândeţii, duhul iubirii de aproapele nostru, al bunătăţii, al răbdării, al înţelepciunii, al râvnei pentru cuvântul lui Dumnezeu şi al izbăvirii aproapelui. Nimiceşte prin rugăciunile tale, proorocule, năravurile cele rele ale lumii, ce întinează neamul creştinesc prin necinstirea credinţei dreptslăvitoare, faţă de rânduielile Sfintei Biserici, a poruncilor Domnului, prin necinstirea părinţilor şi a stăpânitorilor ce ne stăpânesc, aruncând astfel lumea în bezna necinstei, a desfrâului şi a pierzaniei.

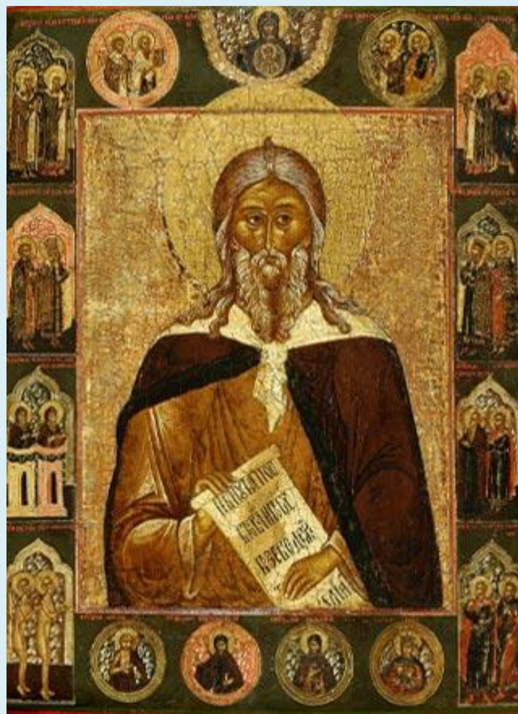
Depărtează de la noi, prea mărite proorocule, prin mijlocirea ta către Domnul, dreapta mânie a lui Dumnezeu; apără oraşele, satele şi ţara noastră de secetă, de foamete, de furtuni năpraznice, de cutremur, de boli şi răni aducătoare de moarte, de neînţelegeri între fraţi, de năvălirea asupra noastră a altor neamuri şi de războiul cel dintre noi.

Prin rugăciunile tale, prea mărite, întăreşte poporul nostru binecredincios şi ajută-l în toate faptele lui bune. Mijloceşte, proorocule al lui Dumnezeu, păstoriţilor noştri râvnă fierbinte către Dumnezeu, purtare de grijă pentru mântuirea sufletească a păstoriţilor, înţelepciune în purtare şi învăţătură, cucernicie şi tărie în ispite; judecătorilor dăruieşte-le nepărtinire şi lepădare de pofta câştigurilor, dreptate şi milă faţă de cei obijduiţi; tuturor cârmuitorilor purtare de grijă faţă de supuşi, milă şi dreaptă judecată, iar dreptcredincioşilor supunere şi ascultare faţă de cârmuitori, cum şi îndeplinirea cu sârguinţă a tuturor îndatoririlor lor; ca astfel, în pace şi cucernicie, să petrecem veacul acesta.

Să ne învrednicim de împărtăşirea bunătăţilor celor veşnice în Împăraţia lui Dumnezeu şi a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, căruia I se cuvine cinste şi închinăciune, împreună cu Tatăl cel fără de început şi cu Preasfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Amin.

Rugăciune către Sfântul prooroc Ilie la vreme de secetă

Te cinstim pe tine proorocule al lui Dumnezeu, Ilie, căci pentru râvna ta întru mărirea Domnului Atotţiitorului, neputând răbda să vezi închinarea la idoli şi nelegiuirea fiilor lui Israel, l-ai înfruntat pe regele Ahab, călcătorul de lege şi pentru pedepsirea acestora prin rugăciune ai cerut de la Dumnezeu foamete de trei ani pe pământul lui Israel, spre a-l îndepărta de idolii netrebnici, pentru ca să se lase de fărădelegi şi de nedreptăţi, să se întoarcă spre unul Adevăratul Dumnezeu şi spre împlinirea Sfintelor Sale porunci.

În timp de foamete, prea minunate, ai hrănit pe văduva din Sarepta, iar pe fiul ei cel mort, prin rugăciune l-ai înviat. După trecerea timpului de foamete proorocit, ai adunat pe Muntele Carmelului poporul israelit învechit în păcătoşenie şi lepădare de Dumnezeu şi prin rugăciune foc din cer ai dobândit peste jertfa ta, cu această minune întorcând pe Israel către Domnul.

Pe proorocii cei mincinoşi ai lui Baal i-ai ruşinat, iar după aceea, prin rugăciune, cerul iarăşi l-ai deschis şi ploaie multă pe pământ ai dobândit, iar pe credincioşii din Israel i-ai umplut de bucurie.

Către tine, prea fericitul Domnului, Ilie cu umilinţă alergăm, noi păcătoşii şi smeriţii, chinuiţi de arşiţă şi secetă: Mărturisim că nu suntem vrednici de mila şi de

harul lui Dumnezeu; mai curând suntem vrednici pe dreptate de ameninţarea aspră a mâniei Lui cu tot felul de rele boli, necazuri şi jale. Căci n-am umblat în frica de Dumnezeu, pe calea poruncilor Lui, ci în poftele desfrânării inimilor noastre, şi tot felul de greşeli fără de număr am săvârşit. Fărădelegile noastre ne-au întunecat mintea şi nu suntem vrednici a ne arăta în faţa Domnului şi a privi la cer.

Mărturisim că şi noi ca şi vechiul Israel, ne-am îndepărtat de Domnul Dumnezeul nostru prin fărădelegile noastre, şi de nu ne închinăm lui Baal şi altor idoli netrebnici atunci prin robia patimilor şi prin poftele noastre slujim idolului; prin patima îmbuibării şi a poftelor slujim idolului lăcomiei şi al trufiei, idolului mândriei şi al îngâmfării şi mergem pe urmele împotrivirii faţă de Dumnezeu prin năravuri rele şi slujim duhului pierzător al veacului.

Mărturisim, că pentru aceea s-a închis cerul şi s-a făcut ca arama, fiindcă s-au închis inimile noastre în faţa milei şi iubirii adevărate faţă de aproapele nostru. Pentru aceea pământul s-a uscat şi s-a făcut neroditor, fiindcă nu aducem Domnului nostru roadele faptelor bune. De aceea, nu ne dă ploaie şi rouă, fiindcă nu avem lacrimi de umilinţă şi rouă dătătoare de viaţă a cugetului către Dumnezeu. De aceea s-au veştejit toate bucatele şi toată iarba câmpului fiindcă s-a uscat în noi tot gândul cel bun. De aceea s-a întunecat văzduhul pentru că mintea noastră s-a întunecat de gânduri rele, iar inima noastră s-a întinat de poftele fărădelegii.

Mărturisim că şi ţie, proorocul Domnului suntem nevrednici a ne ruga. Căci tu, om fiind, asemănându-te nouă prin patimi, cu viaţa ta asemenea îngerilor te-ai făcut şi ca unul fără trup ai fost înălţat la cer; iar noi prin faptele şi gândurile noastre ruşinoase, sufletul nostru deopotrivă trupului l-am făcut. Tu prin post şi priveghere i-ai minunat pe îngeri şi pe oameni, iar noi ne-am făcut robi necumpătării şi poftelor. Tu râvneai la slava lui Dumnezeu, noi însă, ne depărtam de slăvirea Domnului şi Creatorului nostru şi ne ruşinăm a mărturisi prea mărit Numele Lui. Tu ai stârpit necinstea şi deprinderile rele, iar noi ne robim năravurilor lumii potrivnice Domnului mai vârtos decât poruncilor Lui şi a rânduielilor Bisericii. Şi câte păcate şi nedreptăţi n-am săvârşit noi păcătoşii! Prin păcatele noastre am istovit îndelunga răbdare a Domnului. Pentru toate acestea dreptul Judecător s-a mâniat pe noi şi în mânia Lui ne-a pedepsit. Deci, cu îndrăzneală mare faţă de Dumnezeu şi nădăjduind în iubirea ta faţă de neamul omenesc, cutezăm a te ruga, mărite proorocule.

Milostiv fii faţă de noi nemernicii şi nevrednicii, roagă pe Atotbunul Dumnezeu să nu se mânie pe noi până în sfârşit, ca să ne piardă pentru fărădelegile noastre, ci să ne trimită pământului însetat ploaie îmbelşugată şi curată şi să ne dăruiască roadă

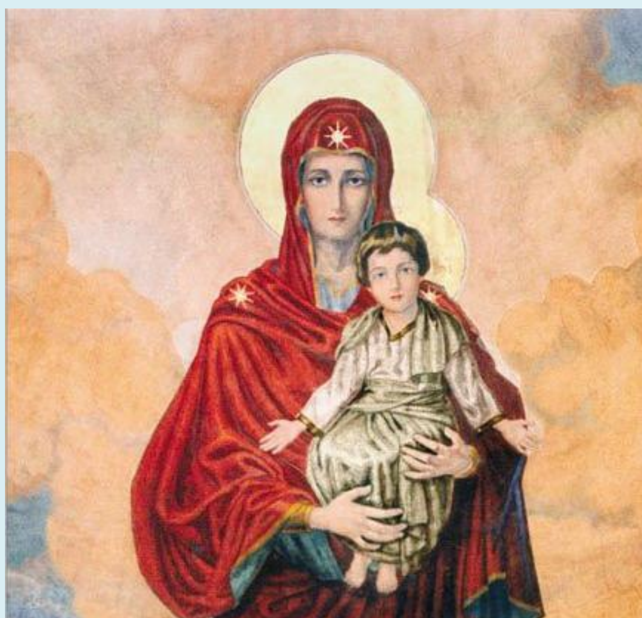
bogată şi bună întocmirea văzduhului; mijloceşte mila Împăratului ceresc, dar nu pentru noi păcătoşii şi nevrednicii, ci pentru aleşii robii Lui care nu şi-au plecat genunchii în faţa lui Baal al lumii acesteia, pentru blândeţea şi curăţia copiilor, pentru dobitoacele cele necuvântătoare şi pentru păsările cerului, care îndură din pricina fărădelegilor noastre şi pier de foame, de arşiţă şi de sete.

Dobândeşte pentru noi prin rugăciunile tale bine-plăcute lui Dumnezeu: duhul pocăinţei şi al smereniei, duhul blândeţii şi al înfrânării, al iubirii, al răbdării, al temerii de Dumnezeu şi al bunei cinstiri, ca astfel, întorcându-ne de la căile necinstei la calea cea dreaptă a faptelor bune, să umblăm în lumina poruncilor Domnului şi să ajungem la bunurile făgăduite nouă, binecuvântând pe Cel fără de început Dumnezeu-Tatăl, pe iubitorul de oameni Unul-Născut Fiul Său şi pe Sfinţitorul Duh Preasfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Canoane de rugăciune către Sfântul prooroc Ilie Tesviteanul

Canon de rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioara Maria la sărbătoarea Sfântului slăvitului prooroc Ilie Tesviteanul

Cântarea 1

Irmos: Cântare de biruinţă să cântăm toţi lui Dumnezeu, cel ce a făcut minunate minuni cu braţ înalt şi a mântuit pe Israel, că S-a prea slăvit.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca una care ai născut pe Fiul cel fără de ani sub ani Întrupat, Preasfântă curată, toate patimile cele de peste ani ale sufletului meu, cel cu totul pătimaş, le vindecă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Rănile sufletului meu, prea curată şi învârtoşarea inimii, întunecarea gândului şi alunecările minţii pierde-le, ca o Milostivă, cu rugăciunile tale.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ceea ce ai născut pe Mântuitorul, Lumina mea, din întuneric mă izbăveşte şi de chinurile cele veşnice de acolo, Preacurată; ca, fiind mântuit, să laud măririle tale.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Întunecările minţii mele, ceea ce eşti cu totul fără prihană, cu lumina ta goneşte-le; că tu ai născut Lumina cea mai presus de minte şi dăruieşte-mi ca o bună să văd lumina care din tine a răsărit nouă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Să se întărească inima mea în voia ta, Hristoase Dumnezeule, care peste ape ai întărit cerul al doilea şi ai întemeiat pământul peste ape, Atotputernice.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Nerodirea gândului meu celui sterp toată o goneşte şi aducător de roadă prin fapte bune sufletul meu îl arată, Preasfântă de Dumnezeu Născătoare, ajutătoarea creştinilor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Izbăveşte-mă de toată osânda şi de multe sminteli ale şarpelui, de focul de veci şi de întuneric, ceea ce eşti cu totul fără prihană, care ne-ai născut nouă Lumina cea neînserată.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

De judecata ta cea neîmblânzită şi de focul nestins de acolo şi de răspunsul cel înfricoşător, eu cu totul mă înspăimântez; grăbeşte de mă izbăveşte mai înainte de sfârşit, ca o Bună, pe mine, robul tău.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Binecuvântat este rodul pântecelui tău, Fecioară cu totul fără prihană; că pe cei stricaţi, cu roada lemnului, prin crucea Lui, i-ai făcut părtaşi nestricăciunii cu dumnezeiescul dar.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cu Duhul văzând mai înainte, proorocule Avacum, Întruparea Cuvântului, ai propovăduit grăind: când se vor apropia anii te vei cunoaşte, când va veni vremea te vei arăta. Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Fecioară preasfântă, cortul cel nespurcat, pe mine, cel spurcat cu greşelile, curăţeşte-mă acum cu picăturile cele preacurate ale îndurărilor tale şi-mi dă mână de ajutor, ca să cânt: Slavă ţie, curată, de Dumnezeu prea slăvită!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Biserică sfinţită te-ai arătat lui Dumnezeu, cel ce S-a sălăşluit întru tine mai presus de cuget, Fecioară. Pe Acela roagă-L să ne curăţească pe noi de întinăciunea păcatelor, ca să ne cunoaştem casă şi locaş Duhului.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Miluieşte-mă, ceea ce ai născut Izvorul milei, Născătoare de Dumnezeu şi dezleagă cumplita neputinţă a sufletului meu şi învârtoşarea inimii, izvoare de lacrimi şi umilinţă dumnezeiască mai înainte de sfârşit dăruindu-mi, cu mijlocirile tale.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cunoscându-te proorocul, cu Duhul lui Dumnezeu, munte umbrit pe tine mai înainte te-a însemnat, curată. Pe cei topiţi de văpaia multor greşeli curăţeşte-i cu mijlocirile tale, Fecioară, ceea ce singură eşti îndreptarea oamenilor.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pacea Ta o dă nouă, Fiule al lui Dumnezeu; că fără de tine alt Dumnezeu nu cunoaştem, numele tău numim; că Dumnezeu al celor vii şi al celor morţi Tu eşti.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ochii inimii mele deschide-i, Curată, ca să văd luminat dumnezeiasca strălucire şi a ta negrăită slavă, ca să dobândesc milă şi slavă veşnică.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

În două voiri pe Unul din cinstita Treime ai născut, Preacurată, care poartă un Ipostas. Pe Acela roagă-L cu osârdie să ne mântuim noi toţi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Preacurată, ca una care ai născut pe Mântuitorul şi Dumnezeu roagă-L ca, de tot necazul şi de boli şi de chinuri, să păzească pe robul tău cel netrebnic.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Roagă pe cel ce L-ai născut mai presus de cuget, Fecioară, să mântuiască pe cei ce strigă către tine cu credinţă: Bucură-te, Fecioară cu totul fără prihană; Bucură-te, Binecuvântată, ceea ce eşti folositoare lumii.

Cântarea a 6-a

Irmos: Proorocului Iona urmând, grăiesc: viaţa mea din stricăciune o scapă, Bunule; şi mă mântuieşte, Mântuitorul lumii, pe mine cel ce cânt: Slavă Ţie.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Mă rog ţie, Celei după adevăr bună şi cort nespurcat, pe mine cel spurcat cu multe păcate, spală-mă de toată înşelăciunea cu mijlocirea ta.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ocârmuitoare fii mie, celui ce sunt învăluit pururea în marea cumplitelor ispite ale vieţii şi mă mântuieşte, la limanul mântuirii îndreptându-mă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Întreitele valuri ale gândurilor şi asuprelile patimilor şi adâncul păcatelor învăluiesc ticălosul meu suflet. Ajută-mi, Stăpână Sfântă!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Măriri pururea ţi-a făcut ţie Hristos: pe Acela roagă-L pururea să mărească spre mine milele Sale cele bogate, de Dumnezeu dăruită.

Cântarea a 7-a

Irmos: De tinerii tăi cei din cuptor, Mântuitorule, nu s-a atins, nici nu i-a supărat pe ei focul. Atunci cei trei cu o gură cântau şi binecuvântau, grăind: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Sufletul robului tău, cel ce se spurcă totdeauna, Preasfântă curată, sfinţeşte-l; cumplita robie a minţii, împietrirea inimii şi năvălirea demonilor degrab le pierde.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Mintea mea, cea omorâtă cu patimile trupului, Ceea ce eşti cu totul fără prihană, înviaz-o şi cele plăcute lui Dumnezeu mă întăreşte a face, ca să te măresc şi să slăvesc pururea bunătatea ta.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Omoară-mi, Stăpână curată, patimile trupului meu; şi spurcăciunea cea rea a smeritului meu suflet curăţeşte-o, Fecioară şi de clevetirea nevăzuţilor vrăjmaşi mă scapă şi mă izbăveşte.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

La tine, prea sfântă cinstită Curată, noi robii tăi totdeauna ziua şi noaptea cădem, cu gând umilit rugându-ne, ca să aflăm noi mântuire de păcate cu rugăciunile tale.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Cel de care se înfricoşează îngerii şi toate oştirile ca de Făcătorul şi Domnul, lăudaţi-L, preoţi, prea slăviţi-L, tineri, binecuvântaţi-L, popoare şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Întrupatu-S-a din tine cu dumnezeiască cuviinţă Cel fără trup. Pe Acela roagă-L, Preacurată, să omoare patimile sufletului meu şi să-l învieze pe el, fiind omorât de demult cu păcatul cel rău.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Vindecat-ai sfărâmarea lui Adam celui din ţărână, pe Mântuitorul şi Dumnezeu născând, Preacurată. Pe Acela roagă-L să vindece rănile sufletului meu cel fără vindecare bolnav.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ridică-mă pe mine, cel ce zac în adâncul răutăţilor şi pe vrăjmaşii cei ce se luptă cu mine biruieşte-i; şi sufletul meu, cel rătăcit cu felurite desfătări, Curată, nu-l trece cu vederea, ci-l miluieşte şi-l mântuieşte.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Vindecă, prea curată, patimile inimii mele, ceea ce ai născut pe Doctorul tuturor şi cetei drepţilor mă arată părtaş, Fecioară, pe Hristos rugând.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe norul cel purtător de lumină, întru care Stăpânul tuturor din cer ca ploaia pe lână S-a Pogorât şi S-a Întrupat pentru noi, făcându-Se Om cel fără de început, să o slăvim toţi, ca pe Maica cea curată a Dumnezeului nostru.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Iubitor de păcate fiind, întru nepurtare de grijă petrec şi de judecata cea fără de milă mă cutremur, curată. De care cu sfinte rugăciunile tale păzeşte-mă neosândit, dumnezeiască Mireasă, ca să te fericesc pe tine pururea ca pe o folositoare.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Mă înspăimântez de Divanul şi de ochiul Fiului tău, de care nimic nu poate fi tăinuit, Fecioară. Fapte de ruşine am săvârşit pe pământ şi pentru aceasta către tine strig: cu totul îndurată Stăpână, ajută-mi şi din nevoia cea de atunci să mă scoţi şi să mă mântuieşti, curată.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cât va fi de înfricoşătoare ziua întrebării, Fecioară, cât va fi de groaznic răspunsul, cât va fi de cumplită ruşinea; cine va putea să stea atunci? Prea curată Stăpână, miluieşte pătimaşul meu suflet şi mai înainte de sfârşit dă-mi iertare, curată.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ceea ce ai născut Lumina cea Dumnezeiască, pe mine cel întunecat cu toate asuprelile vicleanului şi cu toate răutăţile şi care am mâniat pe Dumnezeu, ceea ce eşti cu totul fără prihană, luminează-mă, povăţuindu-mă la fapte bune, ceea ce eşti pricina tuturor bunătăţilor.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind, lumii ai născut pe Cel ce ţine toate, Maica lui Dumnezeu, şi în braţe ai avut pe Cel ce cuprinde toate, pe Dătătorul de hrană al tuturor şi Făcătorul făpturii şi Domnul. Pentru aceasta, te rog, Preacurată Fecioară, şi cu credinţă strig către tine ca să mă izbăveşti de greşeli când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu. Stăpână Fecioară curată, ajutorul tău atunci să-mi dăruieşti, că toate le poţi, câte le voieşti.

Pe tine, ca pe ceea ce numai tu eşti între femei Fecioară, care ai născut fără sămânţă pe Dumnezeu cu trup, toate neamurile omeneşti te fericim. Că focul Dumnezeirii s-a Sălăşluit întru tine şi ca pe un prunc cu lapte ai hrănit pe Făcătorul şi Domnul. Pentru aceasta, neamul îngeresc şi omenesc după vrednicie măresc preasfântă naşterea ta şi cu un glas grăim către tine: roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce se închină cu credinţă naşterii tale celei fără sămânţă.

Canon de rugăciune către Sfântul slăvitul prooroc Ilie Tesviteanul (1)

Troparul Sfântului slăvitului prooroc Ilie Tesviteanul: Cel ce a fost înger în trup, temeiul proorocilor, al doilea Înaintemergător al venirii lui Hristos, Ilie măritul, care a trimis de sus lui Elisei dar, goneşte bolile şi pe cei leproşi curăţeşte. Pentru aceasta şi celor ce-l cinstesc pe dânsul le izvorăşte tămăduiri.

facere a lui Ioan monahul

Cântarea 1

Irmos: Să cântăm Domnului, celui ce a povăţuit pe poporul Său prin Marea Roşie, cântare de biruinţă, că S-a prea slăvit.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Voind noi a cânta puterea minunilor proorocului Ilie, cea cu foc însuflată, cu vrednicie să chemăm puterea limbii celei cinstite şi cu chip de foc a Duhului.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Milostiveşte-te, de Dumnezeu purtătorule şi strâmtorarea limbii celei nepricepute şi prostimea glasului deschide-o cu lucrarea Duhului, celui ce este întru tine şi o limpezeşte spre lauda minunilor tale.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dai cele mai presus de fire, Cuvinte, celor ce se supun cinstitelor Tale porunci şi ascultătoare faci uşile ploii prin Duhul, cuvânt întărit făcând.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ceea ce singura eşti binecuvântată, vistieria bogăţiei cea curată şi dumnezeiască, curăţeşte-mă de întinăciunea cea necurată a patimilor, cerându-mi iertare de greşelile mele.

Cântarea a 3-a

Irmos: Pe piatra credinţei întărindu-mă, lărgit-ai gura mea asupra vrăjmaşilor mei; că s-a veselit duhul meu a cânta: Nu este sfânt ca Dumnezeul nostru, şi nu este drept afară de Tine, Doamne.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cât este de prea cuvios, proorocule, Ospătătorul ce ţi-a făcut ţie ospăţ prin corb, cel ce satură cu bunăvoinţă tot ce viază, căruia toţi îi cântăm: Tu eşti Dumnezeul nostru şi nu este sfânt fără numai Tu, Doamne.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mulţumită să fie Făcătorului de bine şi chivernisitorului, cel ce a hrănit pe văduva şi pe proorocul cu purtarea de grijă în chip de negrăit, căruia toţi îi cântăm: Tu eşti Dumnezeul nostru şi nu este sfânt fără numai Tu, Doamne.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce ai încuiat norii cei aducători de ploaie, ca să nu plouă, ai făcut rămăşiţele de mâncare să nu se împuţineze pentru femeia din Sarepta, cea lipsită de hrană, grăind: Tu eşti Dumnezeul nostru şi nu este sfânt fără numai Tu, Doamne.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Numai tu singură mai mult decât toţi cei din veci de mari lucruri te-ai învrednicit şi mai presus de fire; că pe Dumnezeu cel neîncăput în toată făptura în pântece L-ai primit şi L-ai Întrupat. Pentru aceasta, pe tine, de Dumnezeu Născătoare, cu credinţă te cinstim.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale şi am prea slăvit Dumnezeirea Ta.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tăietor de rădăcina răutăţii te-ai arătat cu adevărat, proorocule şi săditor de bunătate; pentru aceasta te cinstim.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ocărâtu-te-a pe tine cu cuvinte văduva ce te hrănea, proorocule, pentru moartea fiului său, la învierea lui îndemnându-te.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Însemnat-a lămurit slava Treimii cu suflarea cea de trei ori, pe fiul viu maicii dăruindu-l.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca o viţă roditoare, curată, pe strugurele cel ce izvorăşte tuturor vinul mântuirii, în pântece L-ai purtat.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dătătorule de lumină şi Făcătorul veacurilor, Doamne, întru lumina poruncilor Tale povăţuieşte-ne pe noi, că afară de Tine pe alt Dumnezeu nu ştim.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Legea cea părintească pe tine ca pe un rugător prea adevărat te-a arătat de minuni făcător, cel ce ai schimbat firile şi cu ape ai ars jertfa cea cuvioasă, Sfinte proorocule Ilie.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un slujitor al adevărului, prea fericite Ilie, prea bine ai ruşinat pe proorocii cei de urâciune, puterea Treimii lămurit închipuind.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cuvântul darului fiind tu preot, Sfinte Ilie, ai înjunghiat pe preoţii urâciunilor cu nevinovatele tale mâini, cu râvna ca şi cu o haină arhierească împodobit fiind.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ţie, ca ceea ce ai născut pe Hristos a toate făcătorul, grăim: Bucură-te, Curată; Bucură-te, ceea ce ne-ai răsărit nouă Lumina; Bucură-te, ceea ce ai încăput pe Dumnezeu cel neîncăput.

Cântarea a 6-a

Irmos: Întru adâncul păcatelor fiind cufundat, chem adâncul cel necuprins al milostivirii Tale: Din stricăciune, Dumnezeule, scoate-mă!

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Chip al cinstirii de Dumnezeu şi al vieţii celei prea curate, săditor al curăţiei şi îngerilor următor ai fost, minunate Ilie, de Dumnezeu purtătorule.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mâna femeii celei ucigătoare de prooroci înfricoşându-te pe tine, cel ce te-ai învrednicit a lega şi a dezlega curgerea ploilor, Ilie dumnezeiescule prooroc, te-a izgonit.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înălţatu-ţi-ai ochiul minţii prea înalt, plecându-ţi genunchii, prin sfinţită rugăciune dezlegare făcând şi brazdele pământului le-ai săturat cu ploaie.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Rugul cel ce s-a împreunat în Sinai cu focul fără de ardere, mai înainte te-a însemnat pe tine, pururea Fecioară, ceea ce nu ştii de mire, de Dumnezeu Născătoare.

Condac, glasul al 2-lea: Proorocule şi înainte văzătorule al lucrurilor celor mari ale lui Dumnezeu, Sfinte prooroc Ilie cel cu nume mare, care cu cuvântul tău ai oprit norii cei curgători de apă, roagă pentru noi pe Unul, Iubitorul de oameni.

Cântarea a 7-a

Irmos: Rugul cel nears împreunându-se cu focul în Sinai, pe Dumnezeu cunoscut L-a făcut lui Moisi, celui zăbavnic la limbă şi gângav şi pe cei trei tineri, râvna lui Dumnezeu cântăreţi nebiruiţi de foc i-a arătat; toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu prea slăvire îmbrăcându-te cu putere închipuită ţie de la Dumnezeu, cu o mâncare patruzeci de zile lungă cale ai călătorit, proorocule Ilie, minunate. Pentru aceasta, în Horeb dănţuind, ai cântat: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vânt lin şi prea subţire, nu vânt cu vifor, nici cutremur, nici foc îngrozitor ţi-a arătat Domnul ţie pe Muntele Horeb, Sfinte proorocule Ilie, celui ce cu râvnă ai urmat lui Dumnezeu Atotputernicul. Pentru aceasta lui Iisus celui blând ai cântat: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De arătarea lui Dumnezeu te-ai învrednicit şi de proorocie ca şi marele Moise, prooroci şi împăraţi ungând prin Duhul, proorocule Ilie minunate. Şi slavei lui Hristos văzător fiind în Tabor, ai cântat: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

În pântecele tău, prea curată, sălăşluindu-Se mai presus de fire Cuvântul cel prea bun al lui Dumnezeu Tatăl, iarăşi ne-a zidit pe noi şi de viaţa cea din Eden ne-a

învrednicit. Pentru aceasta, ţie, de Dumnezeu Născătoare, toţi credincioşii acum închinându-ne, cântăm: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a

Irmos: Înfricoşatu-s-a tot auzul de nespusa lui Dumnezeu pogorâre, cum cel Prea-înalt de voie S-a pogorât până şi la trup, din pântece fecioresc făcându-Se om. Pentru aceea, pe prea curata, de Dumnezeu Născătoarea, credincioşii o mărim.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

După dreptate a luat Ahab neamului său vătămare cu totul pierzătoare, prin mustrarea proorocului, spre răsplătire, pentru pizma spurcatei ucideri. Iar Tesviteanul, din gând suflător de foc, cânta cântare Dătătorului de viaţă: pe Domnul lăudaţi-L, lucrurile.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Plouatu-ţi-a ţie, proorocul Ilie, ca unui slujitor prea ales al lui Dumnezeu, foc din cer, care a ars pe cei de două ori câte cincizeci ce se rânduise. Că Celui ce ţine hrana cea pururea vieţuitoare, cu dumnezeiască cuviinţă cântare ai cântat: pe Domnul lăudaţi-L lucrurile.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Hristos, odrasla cea dumnezeiască a Fecioarei, prin dumnezeiască întrupare te-a arătat pe tine tăinuitor, ca pe un săditor al curăţiei, arâtându-ţi în Tabor Lumina cea necuprinsă a dumnezeirii în Trupul Său, ţie celui ce cântai: pe Domnul lăudaţi-L, lucrurile, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Ceea ce pe Luminătorul Dumnezeu, cel ce a răsărit mai înainte de soare, care trupeşte la noi a venit, din pântecele cel fecioresc negrăit L-ai întrupat; binecuvântată, prea curată Născătoare de Dumnezeu, pe tine te mărim.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Neumblată de oameni călătorie pe pământ săvârşind şi cu cojocul curgerea Iordanului trecând Tesviteanul, mergător în căruţă prin văzduh fiind, pe sub cer mergătoare străină călătorie a făcut prin Duhul.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu râvna cinstirii de Dumnezeu Sfântul prooroc Tesviteanul fiind aprins, în căruţă în chipul focului s-a suit, cojocul aruncându-l peste Elisei, de care a se tăinui nu s-a putut, îndoit dumnezeiesc dar lăsându-i.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În chip lămurit, văzătorul de Dumnezeu, Ilie Tesviteanul, a văzut în Tabor împreună cu Moise cele ce ochiul nu le-a văzut şi urechea nu le-a auzit şi inima oamenilor pământeni nu le-a gândit: pe Domnul Atotstăpânitorul Întrupat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe tine, pierzătoare a osândirii celei grele de demult, îndreptătoare a strămoaşei, pricină a apropierii neamului omenesc către Dumnezeu şi podul către Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind, lumii ai născut pe Cel ce ţine toate, Maica lui Dumnezeu, şi în braţe ai avut pe Cel ce cuprinde toate, pe Dătătorul de hrană al tuturor şi Făcătorul făpturii şi Domnul. Pentru aceasta, te rog, prea curată Fecioară, şi cu credinţă strig către tine ca să mă izbăveşti de greşeli când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu. Stăpână Fecioară curată, ajutorul tău atunci să-mi dăruieşti, că toate le poţi, câte le voieşti.

Ca un prooroc al dumnezeieştii Lumini cu adevărat, pe proorocii cei mincinoşi surpându-i şi prin aceasta ai mustrat pe Ahav cel ce făcea fărădelege, învăţându-l să nu se închine lui Baal, prea mărite. Şi cu rugăciune ai cerut de sus ape, pentru care te-ai şi înălţat către Domnul, Sfinte proorocule Ilie, în căruţă de foc şezând. Pentru aceasta, grăim către tine: roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind, lumii ai născut pe Cel ce ţine toate, Maica lui Dumnezeu, şi în braţe ai avut pe Cel ce cuprinde toate, pe

Dătătorul de hrană al tuturor şi Făcătorul făpturii şi Domnul. Pentru aceasta, te rog, prea curată Fecioară, şi cu credinţă strig către tine ca să mă izbăveşti de greşeli când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu. Stăpână Fecioară curată, ajutorul tău atunci să-mi dăruieşti, că toate le poţi, câte le voieşti.

Pe tine, ca pe ceea ce numai tu eşti între femei Fecioară, care ai născut fără să-mânţă pe Dumnezeu cu trup, toate neamurile omeneşti te fericim. Că focul Dumnezeirii s-a sălăşluit întru tine şi ca pe un prunc cu lapte ai hrănit pe Făcătorul şi Domnul. Pentru aceasta, neamul îngeresc şi omenesc după vrednicie măresc prea sfântă naşterea ta şi cu un glas grăim către tine: roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce se închină cu credinţă naşterii tale celei fără sămânţă.

Canon de rugăciune către Sfântul slăvitul prooroc Ilie Tesviteanul (2)

Troparul Sfântului slăvitului prooroc Ilie Tesviteanul, glasul al 4-lea: Cel ce a fost înger în trup, temeiul proorocilor, al doilea Înaintemergător al venirii lui Hristos, Ilie măritul, care a trimis de sus lui Elisei dar, goneşte bolile şi pe cei leproşi curăţeşte. Pentru aceasta şi celor ce-l cinstesc pe dânsul le izvorăşte tămăduiri.

facere a lui Iosif

Cântarea 1

Irmos: Pe Faraon cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii şi despărţind marea. Şi pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sufletul meu cel omorât înviază-l, ca pe fiul văduvei şi cu fapte dumnezeieşti, fericite, luminează-l şi la viaţă povăţuieşte-l; şi-l arată părtaş desfătării celei veşnice pe cel ce doreşte să se desfăteze cu tine.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Când te-ai născut tu, a învăţat părintele tău taină prea mare, minune cu adevărat! Că te-a văzut pe tine, fericite, hrănindu-te cu foc şi înfăşându-te în văpaie. Pentru aceasta, cu rugăciunile tale mă mântuieşte pe mine de focul cel veşnic.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mărit fiind cu privirile cele spre Dumnezeul tău, râvnind ai râvnit cu adevărat, fericite, Domnului totdeauna. Pentru aceasta, întăreşte-mă pe mine, cel ce m-am umplut de râvnă dumnezeiască, să fac dumnezeiasca voie, ca să te cinstesc pe tine, fiind mântuit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Dumnezeu cel mai presus înfiinţat din tine S-a întrupat, ceea ce eşti cu totul fără prihană şi pentru noi S-a arătat, precum suntem noi, ca un om. Pe Acela neîncetat roagă-L, Preacurată, să mă mântuiască pe mine, cel ce am greşit mai mult decât toţi oamenii.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, cel ce eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, unule Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe preoţii cei de ruşine ca pe nişte vrăjmaşi i-ai omorât, mărite proorocule, cu dumnezeiască râvnă fiind aprins; pentru aceasta grăiesc către tine: scoate-mă din lucrurile cele de ruşine şi din focul cel veşnic.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe tine te pun rugător prea mare către Dumnezeu, care poate să mântuiască de toată răutatea, fericite; pleacă-te spre smerită rugăciunea mea şi să nu mă treci cu vederea pe mine, cel ce mă rog ţie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Te măreşte pe tine Dumnezeu Atoate făcătorul, mărite proorocule Ilie, Cel ce te-a hrănit pe tine de demult prin pasăre; pe Acela roagă-L să mă facă pe mine părtaş hranei celei veşnice şi luminii ce va să fie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce eşti uşă neumblată, care duce la Dumnezeu, deschide-mi mie uşile pocăinţei, Fecioară, curăţindu-mi întinăciunea păcatelor mele cu ploile milei tale, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne; Tu - şi puterea mea; Tu - Dumnezeul meu; Tu - bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat sânurile Părinteşti, şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Plecat-a Dumnezeu râvna ta cea înfocată, proorocule Ilie şi te-a trimis la văduvă, ca să te hrăneşti pe tine, cel ce fugiseşi şi mai înainte de îngrozirea femeii. Pentru aceasta, pe tine te rog, minunate, sufletul meu cel flămând hrăneşte-1 cu dumnezeieştile daruri.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Norii cei cumpliţi ai păcatelor mă acoperă, întreitele valuri ale vieţii mă înfricoşează şi suflă cumplit asupra sufletului meu duhurile vicleniei. Proorocule de Dumnezeu grăitorule, ocârmuitor fii mie, la limanul mântuirii îndreptându-mă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tărie sufletului, tărie şi trupului dă-mi, rugându-te Domnului Slavei, cel ce a tămăduit bolile tuturor, fericite prooroc Ilie şi-mi ajută ca să trec smintelile vieţii fără vătămare. Că pe tine te pun înainte al meu bun folositor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu toate puterile cereşti, Stăpână, ceea ce eşti cu totul fără prihană, cu toţi proorocii şi pătimitorii şi cu apostolii şi cu cuvioşii, roagă-te ca să dobândesc mântuire eu, cel ce mult am greşit şi să mă mântuiesc de chinul ce va să fie.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti Lumină neajunsă, şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul? Ci mă întoarce şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele, rogu-mă.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Norii cei aducători de ploaie i-ai încuiat, de râvna credinţei fiind aprins. Deci, mă rog ţie, Sfinte Ilie, ca prin sfinţitele tale mijlociri, să-mi adăpi cu dumnezeieşti ploi sufletul meu, cel topit de văpaia desfătărilor şi să mă mântuieşti.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Preot fiind, prea fericite, ai înjunghiat cu nevinovatele tale mâini pe preoţii urâciunilor cei ce făceau lucruri de ruşine. Deci, mă rog ţie, proorocule, păzeşte-mă nevătămat de tot păcatul cel urât.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Minunat te-ai făcut, proorocule, cu dumnezeieştile chemări arzând apele, săvârşind lucrul cu credinţa, pentru aceasta, neîncetat te rog: aprinde în inima mea sfinţit dor, care să ardă patimile cele necurate.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Peste tine ca nişte ploaie s-a pogorât Cuvântul cel mai presus înfiinţat; pe care roagă-L, Fecioară, ca să plouă şi peste mine acum curate picături de umilinţă, spălând toată întinăciunea răutăţilor celor nemăsurate, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, şi Te rog, ridică-mă din adâncul răutăţilor; căci către Tine am strigat şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Milostiv fii, Mântuitorule, mie, celui ce fără de minte mult Ţi-am greşit Ţie şi mă mântuieşte de chinul ce va să fie acolo, Cel ce ai pe marele prooroc Ilie şi pe prea curata Maica Ta rugători pentru mine.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un săditor al curăţiei, păzeşte-mă pe mine curat la suflet. Ca pe un alt prooroc Ilie, râvnitor de râvnă dumnezeiască, umple gândul meu, ca să gonesc năvălirile răutăţii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Postit-ai, căci cale de patruzeci de zile cu o mâncare ai făcut, prin dumnezeiasca voire. Pentru aceasta, mă rog ţie, întăreşte-mă, ca să mă opresc de la toată călcarea de poruncă, de Dumnezeu purtătorule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Uşa lui Dumnezeu, arată dumnezeieştile intrări smeritului meu suflet, ca să intru în ele mărturisindu-mă şi dezlegare de cele rele să iau, de Dumnezeu Născătoare.

Condac, glasul al 2-lea: Proorocule şi înainte văzătorule al lucrurilor celor mari ale lui Dumnezeu, Sfinte prooroc Ilie cel cu nume mare, care cu cuvântul tău ai oprit norii cei curgători de apă, roagă pentru noi pe Unul, Iubitorul de oameni.

Cântarea a 7-a

Irmos: De coborârea lui Dumnezeu focul s-a ruşinat de demult în Babilon. Pentru aceasta, tinerii în cuptor, cu picioare sprintene, ca într-o grădină verde dănţuind, cântau: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De poporul cel pieritor făcându-ţi-se milă, prin râvna credinţei cu chemări dumnezeieşti ai pogorât foc, care a ars cuvioasa jertfă, mărite. Pentru aceasta, te rog: de văpaia cea veşnică mă scapă şi mă mântuieşte.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Învrednicitu-te-ai a vedea faţa lui Dumnezeu în muntele Tabor. Pe Acela roagă-L, proorocule, să treacă cu vederea păcatele mele şi în ziua judecăţii să văd faţa Lui cu suflet neosândit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe calea vieţii umblând, multor înşelăciuni mă supun. Bunule, al meu folositorule, îndreptează-mă cu folosinţa ta şi mă întăreşte pe mine cel ce mă clatin la minte şi privesc la desfătările trupului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Te laud pe tine, prea lăudată şi slăvesc, curată, pântecele tău, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită. Ajută-mi mie, celui învăluit cu valurile vieţii şi dă umilinţă curăţitoare de spurcăciuni smeritului meu suflet.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul, chinuitorul haldeilor, l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: Tineri, binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Vas încăpător de Dumnezeiescul Duh pe tine te-am cunoscut, înger pe pământ, care ai suflat focul dumnezeieştii râvne şi păgânătatea ai biruit şi împăraţi ai mustrat, Sfinte proorocule Ilie, care ai uns prooroci şi pe preoţii cei de ruşine cu cuţitul i-ai înjunghiat. Pentru aceasta, grăim către tine: izbăveşte-ne pe noi de ruşinea ce va să fie.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Căruţa de foc te-a ridicat de pe pământ pe tine, cel aprins de dumnezeiască râvnă, proorocule Ilie de Dumnezeu insuflate. Pentru aceasta, mă rog ţie: ridică mintea mea din toate răutăţile cele de pe pământ cu căruţa bunătăţilor tale şi roagă pe Dumnezeu şi Împăratul tuturor ca să ajung eu la locaşul ceresc.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cuvânt viu ai încuiat cerul cel ce ploua, cu cuvântul tău cel duhovnicesc deschide-mi acum uşile pocăinţei, sfinte, trimiţându-mi sufletului meu ploile umilinţei şi mă mântuieşte pe mine, cel ce cânt: preoţi, binecuvântaţi, popoare, prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cinstim pe Treimea cea împreună Atotputernică, cea împreună cinstită şi de o fiinţă, cea cu un scaun, slăvind într-o Dumnezeire pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Duhul Sfânt, o rază neapusă şi împreună împărţitoare putere şi cântăm cu un glas: preoţi, binecuvântaţi-L, popoare, prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce cu lege a pus buna credinţă şi a învăţat pocăinţa, Emanuel, din tine născându-Se, S-a arătat. Pe Acela acum roagă-L, Preasfântă Stăpână, ca să-mi deschidă uşile dreptăţii şi să mă mântuiască pe mine, cel ce grăiesc: preoţi, binecuvântaţi, popoare, prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti, te măresc.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

A vedea pe Dumnezeu în vânt prea subţire, cât era cu putinţă a vedea, te-ai învrednicit, prin obişnuinţele pustniceşti, mai întâi trupul topindu-ţi, mărite. Pentru aceasta, te rog: subţiază cu rugăciunile tale grosimea minţii mele şi cu dumnezeieştile raze de pocăinţă mă luminează.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Precum de demult, despărţind Iordanul cu cojocul, ai trecut, prea fericite, aşa şi vărsările păcatelor mele cele cumplite le usucă, ploi de lacrimi trimiţând sufletului meu totdeauna, proorocule, de Dumnezeu grăitorule, care să-mi dăruiască mie curgerea desfătării.

Stih: ***Sfinte proorocule Ilie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De smintelile cele de multe chinuri de viaţă şi de tot necazul vrăjmaşilor celor fără de lege, de boala trupească şi de vătămarea sufletească şi de osânda veşnică cea din gheenă, izbăveşte-mă cu rugăciunile tale, mărite proorocule, ca un bun folositor al meu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Răpit ai fost spre înălţime, îndoit dar al Duhului lăsând lui Elisei cel ce cerea, mărite proorocule Ilie. Cu acela împreună cere neîncetat biruinţă din cer pentru cei binecredincioşi şi iertare de greşeli celui ce se îmbogăţeşte cu tine, folositorul cel neruşinat, către Stăpânul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Glasurile robilor tăi nu le trece cu vederea ca o bună Stăpână, ceea ce eşti cu totul fără prihană; ci cu dinadinsul roagă pe Făcătorul tuturor să dea biruinţă bine credincioşilor creştini şi bună întărire sufletească, Fecioară şi împărtăşirea Dumnezeieştii Împărăţii.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind, lumii ai născut pe Cel ce ţine toate, Maica lui Dumnezeu, şi în braţe ai avut pe Cel ce cuprinde toate, pe Dătătorul de hrană al tuturor şi Făcătorul făpturii şi Domnul. Pentru aceasta, te rog, prea curată Fecioară, şi cu credinţă strig către tine ca să mă izbăveşti de greşeli când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu. Stăpână Fecioară curată, ajutorul tău atunci să-mi dăruieşti, că toate le poţi, câte le voieşti.

Ca un prooroc al dumnezeieştii Lumini cu adevărat, pe proorocii cei mincinoşi surpându-i şi prin aceasta ai mustrat pe Ahav cel ce făcea fărădelege, învăţându-l să nu se închine lui Baal, prea mărite. Şi cu rugăciune ai cerut de sus ape, pentru care te-ai şi înălţat către Domnul, Sfinte proorocule Ilie, în căruţă de foc şezând. Pentru aceasta, grăim către tine: roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind, lumii ai născut pe Cel ce ţine toate, Maica lui Dumnezeu, şi în braţe ai avut pe Cel ce cuprinde toate, pe Dătătorul de hrană al tuturor şi Făcătorul făpturii şi Domnul. Pentru aceasta, te rog,

prea curată Fecioară, şi cu credinţă strig către tine ca să mă izbăveşti de greşeli când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu. Stăpână Fecioară curată, ajutorul tău atunci să-mi dăruieşti, că toate le poţi, câte le voieşti.

Pe tine, ca pe ceea ce numai tu eşti între femei Fecioară, care ai născut fără sămânţă pe Dumnezeu cu trup, toate neamurile omeneşti te fericim. Că focul dumnezeirii s-a Sălăşluit întru tine şi ca pe un prunc cu lapte ai hrănit pe Făcătorul şi Domnul. Pentru aceasta, neamul îngeresc şi omenesc după vrednicie măresc preasfântă naşterea ta şi cu un glas grăim către tine: roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască celor ce se închină cu credinţă naşterii tale celei fără sămânţă.

Vieţile Sfinţilor - Viaţa şi minunile Sfântului prooroc Ilie, tesviteanul

Vrând să începem viaţa Sfântului prooroc Ilie Tesviteanul, văzătorul cel slăvit şi învăţătorul poporului celui depărtat de la Dumnezeu, mustrătorul împăraţilor celor fărădelege şi pedepsitorul proorocilor mincinoşi, minunatul făcător de minuni şi râvnitor către Dumnezeu, cel căruia stihiile s-au supus şi cerul i-a dat ascultare, marelui plăcut al lui Dumnezeu, a celui ce petrece până acum în trup şi va să fie, ca o înainte cuvântare, mergător înainte la a doua venire a lui Hristos, vom punem

înainte faptele care le-a făcut el, pentru cea mai luminoasă arătare a râvnei lui, cu care s-a nevoit către Domnul Dumnezeu.

De la început, popoarele lui Dumnezeu cele alese, care se înmulţiseră în douăsprezece seminţii, după numărul celor doisprezece fii ai lui Israil, au fost nedespărţite între dânsele, cu o unire şi o sfătuire îndreptându-se, cu un povăţuitor care s-a început de la Moise, de la Isus al lui Navi şi de la ceilalţi judecători ai lui Israil, până la împăratul David şi Solomon. După Solomon a luat împărăţia fiul său, Roboam, şi, ca un tânăr, nebăgând în seamă sfatul cel bun al bătrânilor celor înţelepţi, ci ascultând sfatul cel răzvrătit al tinerilor celor de o seamă cu dânsul, a început a asupri poporul lui Israil, îngreunându-l cu diferite dăjdii şi pedepsindu-l cu bătăi şi risipiri. Atunci cele zece seminţii ale lui Israil, desfăcându-se de dânsul şi-au ales alt împărat cu numele Ieroboam. El a fost mai înainte rob al lui Solomon, pe care împăratul vrând să-l bată pentru oarecare pricină, acesta a fugit în Egipt, unde a stat până la moartea lui Solomon.

Apoi, s-au întors seminţiile lui Israil, ce se despărţiseră de Roboam, fiul lui Solomon, care împărăţea în Ierusalim numai peste două seminţii: peste seminţia lui Iuda şi peste cea a lui Veniamin. Iar Ieroboam, robul lui Solomon, împărăţea peste zece seminţii ale lui Israil, în cetatea Sichem cea înnoită de dânsul şi care mai pe urmă a fost risipită. ***Deci, cele două seminţii care rămăseseră cu fiul lui Solomon, Roboam, formau împărăţia lui Iuda; iar cele zece seminţii care rămăseseră cu robul lui Solomon, Ieroboam, se numeau împărăţia lui Israil. Deşi seminţiile lui Israil se despărţiseră în două părţi, totuşi ele slujeau împreună unui singur Dumnezeu, Făcătorul cerului şi al pământului.*** Dar ele, neputând să mai aibă alte biserici, decât numai pe cea din Ierusalim zidită de Solomon, şi nici alţi preoţi, decât numai pe cei puşi de Dumnezeu, de aceea popoarele din împărăţia lui Israil veneau în toţi anii la Ierusalim să se închine Domnului Dumnezeu, cu aducere de jertfe.

Ieroboam, împăratul lui Israil, văzând aceea s-a gândit în sine, zicând: "*Aceste popoare, dacă vor merge totdeauna astfel pe la Ierusalim, pentru închinare lui Dumnezeu, iarăşi se vor lipi de împăratul lor cel dintâi - de fiul lui Solomon - şi pe mine mă vor ucide*". Acestea gândindu-le, căuta cum ar putea să întoarcă pe israiliteni să nu se mai ducă în Ierusalim; şi s-a gândit că nu poate să-i întoarcă pe dânşii de a se mai duce la Ierusalim, dacă nu-i va întoarce pe ei de la credinţa în Dumnezeu.

Ştiind el că poporul acela este lesne aplecat spre închinarea de idoli şi spre toată jertfa cea fărădelege, s-a gândit să-i departeze pe ei de la Dumnezeu printr-un

meşteşug ca acesta: Împăratul cel fărădelege, urmând celor vechi şi depărtaţi de Dumnezeu, precum făcuseră şi israilitenii cei de demult când ieşiseră din Egipt, a făcut doi viţei de aur şi, chemând la dânsul tot poporul acela şi arătându-i, le-a zis: "*Aceştia sunt zeii tăi, Israile, care te-au scos din pământul Egiptului! Deci, nu mai umblaţi de acum la Ierusalim, ci să vă închinaţi acestor zei*". Apoi, a pus acei viţei în diferite locuri; pe unu în Betel şi pe altul în Dan. El le-a zidit idolilor case frumoase şi le-a rânduit în cinstea lor diferite praznice, apoi el singur s-a făcut slujitor al lor. El a poruncit, spre înşelarea popoarelor celor iubitoare de păcate, să săvârşească toată fărădelegea lângă acei idoli în chip de viţei de aur, la necuratele lor praznice.

Astfel, acel împărat păgân, pentru o împărăţie vremelnică, singur a căzut de la Dumnezeu şi pe toate cele zece seminţii le-a întors de la Dânsul. Deci, poporul întreg se ţinea după acel împărat şi după ceilalţi împăraţi ai lui Israil, de aceeaşi păgânătate şi închinători de idoli, precum se deprinsese astfel de la Ieroboam. ***Dar Preabunul Dumnezeu, nevrând să părăsească pe poporul care îl părăsise pe El şi căutând întoarcerea lor, le-a trimis proorocii Lui cei sfinţi, ca să le arate rătăcirea lor şi să-l sfătuiască, ca, izbăvindu-se din cursele diavolului, să se întoarcă iarăşi la credincioasa cinstire a Dumnezeului cel adevărat. Între alţi prooroci, care din diferite timpuri au fost trimişi la dânşii, a fost şi acesta, despre care ne este nouă vorba, adică Sfântul Ilie cel mare între prooroci, despre a cărui naştere se povestesc multe de către cei vrednici de credinţă.***

Patria Sfântului Ilie, proorocul lui Dumnezeu, a fost ţara Galaadului, de cealaltă parte de Iordan, care se învecinează cu Arabia şi cu cetatea Tesvi, după care s-a numit şi Tesviteanul. El s-a născut din seminţia lui Aaron, din tată cu numele Sovac. ***În timpul în care maica sa l-a născut, Sovac, tatăl lui, a văzut nişte bărbaţi îmbrăcaţi în haine albe, vorbind cu pruncul şi învelindu-l pe el cu foc, băgându-i văpaie de foc în gură, ca să mănânce. Aceasta văzând-o tatăl său şi spăimântându-se, s-a dus la Ierusalim şi a spus preoţilor vedenia sa.***

Unul din acei preoţi, bărbat mai înainte- văzător, i-a zis: "Omule, nu te teme de vedenia aceea pentru pruncul tău, dar să ştii că el va fi locaş al luminii darului lui Dumnezeu şi cuvântul lui va fi ca focul de puternic şi de lucrător. Râvna lui către Domnul şi viaţa lui fiind bineplăcută lui Dumnezeu, va judeca pe Israil cu sabie şi cu foc".

Un semn ca acesta şi o mai înainte-vestire pentru Sfântul Ilie la naşterea lui i-a fost arătată, adică ce fel avea el să fie, după ce va veni la vârsta bărbatului desăvârşit. *Pruncul, crescând, avea înclinare către preoţie, ca unul ce era din seminţie*

preoţească. Deci, punându-şi nădejde în Dumnezeu din tinereţe, a iubit curăţia feciorie și petrecea într-însa ca un înger al lui Dumnezeu, cu sufletul şi cu trupul. Lui îi plăcea să se îndeletnicească în dumnezeiască gândire. Adeseori ieşea la linişte în locurile pustiului şi astfel mult vorbea cu Însuşi Dumnezeu, prin rugăciunea cea fierbinte, arzând ca un serafim de dragoste înfocată către Dânsul. El era iubit de Dumnezeu, pentru că Domnul iubeşte pe cei ce-L iubesc pe El. Toate câte cerea de la milostivirea lui Dumnezeu, le lua ca unul ce aflase înaintea Lui mult dar.

Sfântul Ilie, auzind şi văzând fărădelegile ce se făceau în poporul cel răzvrătit a lui Israil - împăraţii petrecând în păgânătate, judecătorii şi cei mari făcând nedreptăţi, popoarele slujind urâciunilor idoleşti, fără frică şi fără teamă de Dumnezeu, tăvălindu-se în necurăţie şi aducând pe fiii lor ca jertfă diavolilor; iar adevăraţii cinstitori de Dumnezeu se primejduiau în strâmtorare şi în prigonire, necăjindu-se şi dându-se la moarte - ***îl durea foarte tare inima şi se tânguia; pe de o parte, pentru pierderea sufletelor omeneşti, iar pe de alta, pentru prigonirea cea cumplită împotriva drepţilor.*** El se mâhnea mai vârtos pentru necinstirile ce se făceau adevăratului Dumnezeu de cei necredincioşi, se întrista şi se umplea de râv-nă pentru toate câte vedea.

Deci, mai întâi se ruga la Dumnezeu să întoarcă pe cei păcătoşi la pocăinţă; dar, de vreme ce Dumnezeu are trebuinţă de la cei păcătoşi de chiar voinţa lor spre bine, iar în acei oameni împietriţi nu era deloc acea voinţă a binelui, de aceea proorocul râvnind foarte mult, s-a rugat lui Dumnezeu să-i pedepsească vremelnic, ca măcar astfel să se înţelepţească. Dar, văzând pe Domnul zăbavnic spre pedepsire, ca pe un iubitor de oameni şi îndelung răbdător, a îndrăznit a cere să-i poruncească lui să pedepsească pe cei călcători de lege, că poate se vor întoarce oamenii spre pocăinţă când vor fi pedepsiţi de om. Deci el nu s-a depărtat de o rugăciune ca aceea până ce nu a câştigat-o. ***A luat cererea aceea de la Preaînduratul Dumnezeu pentru că El nu voia, ca un Părinte iubitor de fii, să mâhnească pe acel iubit rob al Său, care Îi slujea Lui ca un fiu, necălcând nici cea mai mică poruncă a Lui; ci precum Ilie Îi era în toate ascultător, nemâhnindu-L câtuşi de puţin vreodată, tot aşa şi Dumnezeu îi asculta rugăciunile lui, nemâhnindu-l pe dânsul.***

Pe acea vreme împărăţea peste Israil, Ahab, împăratul cel fărădelege, având scaunul său în Samaria - acel loc era atunci al treilea scaun al împărăţiei lui Israil. Cel dintâi era în partea lui Efrem. Al doilea, în Tere, în partea lui Manasi. Al treilea, în Samaria, tot în partea lui Efrem. Ahab şi-a luat de soţie pe Izabela, fata lui Ieteval, împăratul Sidonului şi a adus cu ea în Samaria pe urâciunea acelei cetăţi, pe idolul Baal şi l-a pus în casa lui, pe care o zidise în Samaria. Ei se

închinau aceluia ca unui Dumnezeu şi tot Israilul venea la închinarea idolului Baal. Acel împărat a mâniat pe Dumnezeul Cel Preaînalt, mai mult decât toţi împăraţii care au fost în Israil înaintea lui, căci a înmulţit foarte mult închinăciunea de idoli în împărăţia sa. ***Deci, proorocul lui Dumnezeu Ilie, a mers la Ahab, fiind plin de râvnă către Dumnezeu, spre a-l mustra pentru rătăcire, că, părăsind pe Dumnezeul lui Israil, se închina diavolilor şi pe toate popoarele le trăgea cu sine în pierzare.***

Văzând pe împărat că nu asculta sfaturile lui, Sfântul prooroc Ilie a adăugat şi fapte pe lângă cuvinte, pedepsind pe potrivnicul lui Dumnezeu şi pe poporul lui. El a zis: Viu este Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israil, înaintea Căruia stau eu, că nu va fi în anii aceştia rouă şi ploaie din cer pe pământ, decât numai prin cuvântul gurii mele. Aceasta zicând, a plecat dinaintea lui Ahab. Deci, îndată cu cuvântul proorocului s-a încuiat cerul şi s-a făcut secetă şi nici o picătură de ploaie sau de rouă n-a picat de sus pe pământ, iar uscăciunii pământului a urmat nerodirea, lipsa de hrană şi foametea poporului. Pentru că împăratul greşind singur, a venit mânia lui Dumnezeu asupra lui şi a tuturor şi toată împărăţia se primejduia, ca şi mai înainte pentru păcatul lui David. ***Proorocul lui Dumnezeu, Ilie, aştepta să se pedepsească Ahab, împăratul lui Israil şi, cunoscându-şi rătăcirea sa, să se întoarcă prin pocăinţă la Dumnezeu şi pe popoarele cele răzvrătite să le întoarcă cu sine la calea cea dreaptă.***

După ce l-a văzut pe Ahab petrecând în împietrire ca pe Faraon şi că nici nu gândea să se lase de acea păgânătate, ci mai vârtos mergând în adâncul răutăţii, prigonind şi ucigând pe cei ce slujeau lui Dumnezeu cu dreaptă credinţă, a lungit acea pedeapsă până în al doilea şi al treilea an. ***Atunci s-a împlinit cuvântul Sfântului prooroc Moise, întâiul văzător de Dumnezeu, care a zis către Israil: Va fi cerul deasupra capului tău de aramă şi pământul cel de sub tine de fier.*** Pentru că, încuindu-se cerul, pământul nu avea umezeală, nici îşi dădea rodul său asupra lui; pomii şi florile se veştejiseră şi toată iarba pământului se uscase.

Astfel pieriseră toate roadele pământului, grădinile, ţarinile şi câmpiile se făcuseră pustii, fiindcă nu puteau nici să are, nici să semene. Izvoarele apelor se uscaseră, râurile erau mici şi pâraiele secaseră, iar apele care erau mari se împuţinaseră. Tot pământul rămăsese fără de apă şi uscat, încât oamenii, dobitoacele şi păsările mureau de foame. Dar această foamete nu era numai asupra poporului lui Israil, ci venise şi asupra ţărilor dimprejur, pentru că, aprinzându-se o casă din cetate, erau în primejdie şi cele de primprejur. Astfel, casa lui Israil atrăgând asupra sa mânia lui Dumnezeu, din această pricină pătimea toată lumea.

Acestea s-au făcut nu atât cu mânia lui Dumnezeu, cât cu râvna proorocului Ilie, pentru că Domnul, Preamilostivul iubitor de oameni, biruindu-se de îndurările Sale şi văzând primejdia popoarelor şi pieirea tuturor vieţuitoarelor, voia să trimită ploaie pe pământ; dar se oprea, făcând voia proorocului, care zisese: Viu va fi Domnul, că nu va pogorî ploaie sau rouă pe pământ, decât numai prin cuvântul gurii mele. ***Zicând acestea, el era cuprins după Dumnezeu cu atâta râvnă, încât nu se cruţa nici pe sine; căci ştia că, dacă va lipsi hrana de pe pământ, atunci şi el va răbda aceeaşi foamete ca şi celelalte popoare. Însă nu se îngrijea de aceasta, mai bine voia să moară de foame decât să miluiască pe păcătoşii care nu se pocăiau şi erau ca nişte vrăjmaşi ai lui Dumnezeu.***

Dar Domnul cel milostiv, a trimis pe prooroc într-un loc deosebit, depărtat de oameni, zicându-i: Du-te spre răsărit şi ascunde-te la pârâul Cherit cel de lângă Iordan. Acolo vei bea apă din pârâu, iar corbilor le-am poruncit să te hrănească. Domnul a făcut aceasta, pe de o parte, ca să păzească pe prooroc de mâinile ucigaşe ale Izabelei, iar pe de altă parte, că nu voia să-l omoare cu foamea, ci să-l aducă în umilinţă pentru popoarele care se topeau şi mureau de foame şi sete, prin chipul corbilor şi al râului Cherit. Firea corbilor este mult mai mâncătoare de cărnuri decât a altor păsări şi nu se milostivesc nu numai spre oameni, dar nici spre puii lor; căci cum fac pui, îndată îi părăsesc să moară de foame, zburând aiurea.

Dar purtarea de grijă a lui Dumnezeu îi hrăneşte, trimiţându-le în gură muşte din văzduh. ***Deci, corbii, zburând în toate zilele la prooroc, după porunca lui Dumnezeu, îi aduceau hrană: dimineaţa pâine, iar seara carne.*** Dumnezeu, orânduind aceasta, părea că-i grăieşte cu vorbe tainice în inima lui: "*Vezi, cum corbii, care sunt sălbatici, lacomi, mâncăcioşi, urâtori de pui, se ostenesc pentru hrănirea ta? Ei singuri, fiind flămânzi, îţi aduc ţie de mâncare; iar tu, fiind om, nu te milostiveşti spre oameni. Tu nu voieşti să omori numai pe oameni, ci şi dobitoacele şi păsările!*" ***Asemenea, când proorocul a văzut după câteva zile şi râul secat, Dumnezeu a zis către dânsul: "Acum este vremea de a milui făptura cea muncită şi a trimite ploaie spre dânsa, ca să nu mori nici tu de sete". Însă râvnitorul lui Dumnezeu se întărea, rugându-se lui Dumnezeu dimpotrivă, ca să nu fie ploaie, până ce nu se vor pedepsi cei neînvăţaţi şi se vor pierde de pe pământ vrăjmaşii lui Dumnezeu.***

Deci, Domnul, plecând cu înţelepciune spre milă pe robul Său, l-a trimis în Sarepta Sidonului, care nu era sub stăpânirea împăratului lui Israil, la o femeie văduvă şi săracă, ca să se gândească în sine câtă primejdie a adus nu numai asupra oamenilor bogaţi şi însuraţi, dar şi asupra văduvelor sărace, cărora, nu numai în vreme de foamete, ci şi în îndestulare şi belşug, de multe ori le lipseşte

hrana zilnică. Proorocul, ducându-se la porţile acelei cetăţi, a văzut acolo o văduvă adunând lemne, nu mai mult decât două despicături; dar nu avea nici făină în vas, decât numai un pumn şi într-un ulcior o picătură de untdelemn. El, fiind flămând, a cerut de la dânsa o bucată de pâine. Ea, spunându-i despre sărăcia cea mare, i-a zis şi aceasta, că din acel pumn de făină trebuie să gătească masa cea mai de pe urmă pentru ea şi pentru copilul ei, iar după aceea să moară de foame.

Omul lui Dumnezeu putea şi prin aceea să se umilească şi să-i fie milă de toate văduvele cele sărace, care se topeau de foame, dar râvna cea mare din el către Dumnezeu biruia pe toate, neîngrijindu-se de făptura care pierea, voind numai să prea mărească pe Făcătorul şi să arate în toată partea cea de sub cer tăria cea atotputernică a Aceluia. ***El, având de la Dumnezeu darul facerii de minuni, după măsura credinţei sale, a înmulţit cu îndestulare făina şi untdelemnul în casa văduvei. Astfel au fost hrăniţi de dânsul până ce a trecut vremea de foamete.***

El a înviat cu rugăciunea sa pe fiul ei care murise, prin suflarea de trei ori asupra lui. Despre acest lucru se citeşte în dumnezeiasca Scriptură şi se povesteşte că numele lui era Iona, care, venind în vârstă, s-a învrednicit de darul proorocesc. El a fost trimis de Dumnezeu să propovăduiască pocăinţa în cetatea Ninive şi, fiind înghiţit de un chit, a ieşit din el după trei zile. Aceasta a închipuit în sine Învierea lui Hristos cea de a treia zi, precum se povesteşte pe larg în prooroceasca lui carte şi în viaţa lui.

După trecerea celor trei ani de neplouare şi de foamete, prea bunul Dumnezeu, văzând zidirea sa că se topise desăvârşit de foame, s-a pornit spre milostivire şi a zis către robul Său Ilie: "Du-te şi te arată lui Ahab, pentru că voiesc să miluiesc lucrul mâinilor mele, să dau ploaie şi să adăp pământul cel uscat prin cuvântul gurii tale, ca să-l fac aducător de roade; căci acum şi Ahab se pleacă spre pocăinţă şi te caută, voind să te asculte la ceea ce-i vei porunci". Plecând proorocul Ilie din Sarepta Sidonului, s-a dus în Samaria, cetatea împărăţiei lui Israil.

Împăratul Ahab avea un iconom cu numele Obadia, bărbat temător de Dumnezeu, slujind cu credinţă aceluia. El ascunsese de sabia Izabelei o sută de prooroci ai Domnului, în două peşteri, câte cincizeci într-una şi îi hrănea cu pâine şi cu apă. Pe acest iconom al său, chemându-l împăratul Ahab la sine mai înainte de venirea lui Ilie la dânsul, l-a trimis să caute iarbă uscată pe la pâraiele apelor, pentru hrănirea puţinilor cai ce rămăseseră şi a celorlalte dobitoace. *Când Obadia a ieşit din cetate,*

a întâmpinat pe Sfântul prooroc Ilie şi i s-a închinat până la pământ, apoi i-a spus că Ahab l-a căutat cu dinadinsul prin toată împărăţia sa.

Sfântul Ilie a zis către Obadia: Du-te şi spune Stăpânului tău că vin la dânsul.

Obadia se lepăda, zicând: Mă tem că, dacă voi pleca de lângă tine, Duhul Domnului să nu te răpească în altă parte şi mă voi face mincinos înaintea stăpânului meu, care, mâniindu-se, mă va ucide.

Sfântul Ilie i-a zis: Viu este Domnul puterilor, Căruia îi stau înainte, că astăzi mă voi arăta lui Ahab.

Deci, Obadia, ducându-se, a spus împăratului toate acestea, iar el, grăbindu-se, a ieşit în întâmpinarea omului lui Dumnezeu şi când l-a văzut, îndată, din răutatea pe care o avea în sine, a îndrăznit a zice către dânsul un cuvânt aspru ca acesta: Oare tu eşti cel ce răzvrăteşti pe Israil?

Iar proorocul lui Dumnezeu i-a răspuns împotrivă fără frică: Nu eu răzvrătesc pe Israil, ci tu şi casa tatălui tău; căci aţi părăsit pe Dumnezeul vostru şi v-aţi aplecat necuratului idol Baal.

Dar proorocul, ca cel ce avea în sine puterea dumnezeiescului ajutor, a început a porunci împăratului cu stăpânire, zicându-i: "Acum, trimiţând, adună la mine în muntele Carmelului, pe toate cele zece seminţii ale lui Israil şi să aduci fără de ruşine pe cei patru sute şi cincizeci de prooroci ai lui Baal. Asemenea să aduci şi pe ceilalţi patru sute şi cincizeci de prooroci, care jertfesc în munţii cei înalţi şi în prăpăstii, la alţi necuraţi idoli care cu toţii mănâncă din masa Isabelei. Toţi aceia să se întrebe cu mine despre Dumnezeu şi vom vedea care este Dumnezeul cel adevărat".

Împăratul, trimiţând în pământul lui Israil, a adunat în muntele Carmelului pe toţi proorocii cei mincinoşi, împreună cu slugile lor şi cu mult popor şi însuşi Ilie râvnitorul către Dumnezeu a mers acolo.

Stând el înaintea tuturor, a zis către împărat şi către tot poporul lui Israil: Până când veţi şchiopăta voi de amândouă gleznele voastre? Dacă Dumnezeu, Care v-a scos pe voi din pământul Egiptului, este Dumnezeu, apoi pentru ce nu mergeţi în urma Lui? Iar dacă Baal este zeul vostru, apoi mergeţi după el.

La aceste cuvinte ale lui, poporul tăcea şi nici nu putea răspunde ceva; căci toţi câţi erau israiliteni, erau mustraţi de conştiinţă pentru rătăcirea lor.

Proorocul le-a zis: "Iată acum, ca să cunoaşteţi pe adevăratul Dumnezeu, faceţi ceea ce vă voi porunci. Mă vedeţi pe mine proorocul Domnului, rămas singur în tot Israilul, iar pe toţi ceilalţi i-aţi ucis. Vedeţi aici şi pe proorocii lui Baal, cei atât de mulţi; deci, aduceţi-ne nouă doi viţei spre jertfe, mie unul, iar slujitorilor lui Baal, altul, şi să nu ne daţi foc. Drept aceea, peste a cărui jertfă va cădea focul din cer şi o va arde, al aceluia este adevăratul Dumnezeu şi toţi să vă închinaţi acelui Dumnezeu, iar potrivnicii să se dea morţii".

Poporul, auzind aceasta, a lăudat judecata proorocului lui Dumnezeu şi au zis: "Aşa să fie! Bun este cuvântul acesta".

Deci, fiind aduşi amândoi viţeii în mijlocul soborului, Sfântul Ilie a zis către proorocii cei fără de ruşine ai lui Baal: "Alegeţi-vă un viţel şi aduceţi-l întâi voi jertfă, de vreme ce voi sunteţi mai mulţi, iar eu sunt singur, deci, voi face pe urmă. Şi punând viţelul pe lemne, să nu aprindeţi focul, ci să vă rugaţi către zeul vostru Baal, ca să vă trimită foc din cer şi să vă ardă jertfa".

Proorocii lui Baal au făcut aşa. Ei, aruncând sorţi, şi-au luat un viţel, apoi, punând lemne multe, au junghiat viţelul, l-au tăiat în bucăţi, l-au pus pe altar şi au început a se ruga către Baal, zeul lor, ca să le trimită foc spre jertfa lor. Ei au chemat numele aceluia de dimineaţă până la amiază, strigând: "Ascultă-ne, Baale, ascultă-ne pe noi!" Dar nu era nici glas, nici ascultare şi toţi alergau împreună împrejurul jertfelnicului lor.

Dar când a venit la amiază Ilie, proorocul lui Dumnezeu, îi batjocorea şi le zicea: Strigaţi cu glas mare ca să vă audă zeul vostru, de vreme ce acum are poate altă îndeletnicire; poate face altceva sau vorbeşte cu alţii sau benchetuieşte sau doarme. Deci, strigaţi cu glas mare, ca să-l deşteptaţi!

Proorocii cei mincinoşi strigau tare şi se crestau cu cuţitele, după obiceiul lor; iar unii se băteau cu bicele până la ţâşnirea sângelui lor.

Apropiindu-se seara şi popii cei fără de ruşine nesporind nimic, Sfântul Ilie Tesviteanul le-a zis: Tăceţi de acum şi încetaţi căci a sosit vremea jertfei mele. Proorocii lui Baal au încetat, dar Ilie a zis către popor: Apropiaţi-vă de mine!

Toate popoarele s-au apropiat de dânsul şi a luat douăsprezece pietre, după numărul celor douăsprezece seminţii ale lui Israil, le-a pus pe altarul Domnului, apoi, tăind viţelul în bucăţi, l-a pus pe lemne, a săpat groapă împrejurul altarului şi a poruncit popoarelor ca, luând patru vase de apă, să toarne apă pe jertfă şi pe lemne, şi au făcut aşa.

Apoi el le-a zis: "Turnaţi al doilea rând!" şi au turnat. Apoi le-a mai zis: "Turnaţi al treilea rând!" şi au turnat. Apa a udat toate cele ce erau pe altar şi a străbătut şi împrejurul altarului, încât groapa s-a umplut cu apă.

Atunci Sfântul Ilie, privind către cer, a strigat către Dumnezeu: Doamne, Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac şi al lui Iacob, ascultă-mă pe mine, robul Tău, şi trimite foc peste această jertfă, ca astăzi să cunoască toate aceste popoare, că Tu singur eşti Dumnezeul lui Israil şi eu robul tău şi Ţie ţi-am înălţat această jertfă. Ascultă-mă pe mine, Doamne, ascultă-mă cu foc, pentru ca să se întoarcă inimile acestor popoare în urma Ta. Şi a căzut foc din cer de la Domnul şi a mistuit toate jertfele cele întregi, lemnele, pietrele, ţarina şi apa care erau în groapă.

Popoarele, văzând aceasta, au căzut cu feţele la pământ, strigând: "Cu adevărat Acesta este Unul Dumnezeu şi nu este altul afară de El."

Sfântul Ilie le-a zis: Prindeţi pe proorocii lui Baal, ca să nu scape nici unul dintr-înşii.

Oamenii au prins pe toţi proorocii mincinoşi şi Sfântul Ilie i-a dus la râul Chişon, care curgea şi acolo i-a junghiat cu mâna sa; iar necuratele lor stârvuri le-a aruncat în apă, ca să nu se spurce pământul cu ele, nici să se vatăme văzduhul de mirosul lor.

După aceasta, Sfântul Ilie a zis către împăratul Ahab ca degrabă să mănânce şi să bea, să înhame caii la caretă şi să plece în cale, pentru că o să se coboare ploaie mare şi o să-i ude pe toţi.

Deci, Ahab şezând să mănânce şi să bea, ***Sfântul Ilie s-a suit în muntele Carmelului şi, plecându-se la pământ, şi-a pus faţa între genunchii săi şi s-a rugat lui Dumnezeu să trimită ploaie pe pământ şi îndată cu rugăciunea lui, ca şi cu o cheie, s-a deschis cerul şi s-a coborât o ploaie mare, încât a udat pe toţi şi pământul cel însetat l-a adăpat din destul.***

Atunci împăratul Ahab, cunoscând rătăcirea sa, plângea pentru păcatele sale, mergând pe cale spre Samaria.

Sfântul Ilie, încingându-şi mijlocul, a alergat pe jos înaintea lui Ahab, bucurându-se în Domnul său.

Împărăteasa Izabela, soţia lui Ahab, înştiinţându-se de toate acestea, s-a umplut de iuţime şi de mânie pentru pierderea proorocilor săi celor fără de ruşine şi a trimis la Sfântul Ilie, jurându-se pe zeii săi, că a doua zi, în ce ceas a ucis el proorocii lui Baal, în acelaşi ceas îl va ucide şi ea. ***Sfântul Ilie s-a temut de moarte, ca un om supus neputinţei firii omeneşti, după ceea ce s-a zis: "Ilie era asemenea om pătimaş!"*** Şi a fugit de frica Izabelei în Beer-Şeba, pământul Iudeei, şi s-a dus în pustie.

****

Într-o zi a stat să se odihnească sub un arbore şi, fiind mâhnit, se ruga lui Dumnezeu de moarte, zicând: "Doamne, destul am trăit pe pământ până acum, ia acum de la mine sufletul meu. Oare eu sunt mai bun decât părinţii mei?" Aceasta a grăit-o proorocul, nu că era supărat de acea prigonire, ci ca un râvnitor al lui Dumnezeu, care nu suferea răutăţile omeneşti, necinstirea lui Dumnezeu şi hulirea Preasfântului Său nume. Lui îi era mai uşoară moartea, decât să audă şi să vadă oamenii cei fărădelege, defăimând şi lepădând pe Dumnezeu, Ziditorul lor.

Astfel rugându-se, s-a culcat şi a adormit sub copacul acela, când iată, îngerul Domnului s-a atins de el, zicându-i: Scoală-te şi mănâncă. Deşteptându-se Ilie, a văzut la căpătâiul său o azimă caldă şi un ulcior cu apă. Deci, sculându-se, a mâncat şi a băut şi apoi iarăşi a adormit. Atunci îngerul s-a atins a doua oară de el, zicând: Scoală şi mănâncă, căci calea îţi este depărtată! Deci, sculându-se el, a mâncat şi a băut.

El, întărindu-se bine, a mers patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi, până la muntele Horeb. Acolo a locuit singur în peşteră, vorbind mai întâi cu îngerul, după aceea cu Dumnezeu singur, Care i S-a arătat în vânt subţire, suflând cu linişte prin văzduh luminos.

Când Domnul se apropia de dânsul, mergeau înainte cele mai înfricoşate semne ale venirii Lui. La început era un vifor mare, care răsturna dealurile şi sfărâma pietrele; după aceea venea foc, dar nu venea încă Domnul în foc, iar după foc venea un glas de lumină subţire şi acolo era Domnul.

Când Ilie a auzit de venirea Domnului, şi-a acoperit faţa cu cojocul lui şi, ieşind, stătea înaintea peşterii.

Când a auzit pe Domnul grăind către dânsul: "Ce faci aici, Ilie?"

El a răspuns: "Râvnesc după Tine, Doamne, Atotţiitorule, că fiii lui Israil au părăsit legea Ta, altarele Tale le-au risipit, pe prooroci i-au tăiat cu sabia şi am rămas numai eu singur; deci, acum caută şi sufletul meu să mi-l ia".

Domnul, mângâindu-l pe el din necaz, i-a spus că nu tot poporul lui Israil s-a depărtat de la Dânsul; ci mai are ascunşi dintre robii Săi încă şapte mii, care nu şi-au plecat genunchii zeului Baal. După aceea, i-a vestit însă şi pierderea lui Ahab şi a Izabelei împreună cu toată casa lor, care avea să fie cât de curând; apoi a poruncit Domnul ca, pe un oarecare bărbat vestit cu numele Iu, să-l numească la împărăţia lui Israil, ca unul ce are să piardă toată seminţia lui Ahab. Domnul a mai poruncit ca pe Elisei să-l ungă prooroc. Astfel, Dumnezeu, mângâind pe robul Său, S-a dus de la dânsul.

Proorocul Ilie, plăcutul lui Dumnezeu, după porunca Domnului ducându-se de acolo, a găsit pe Elisei, fiul lui Safat, arând pământul cu douăsprezece perechi de boi şi, după ce şi-a pus cojocul, i-a spus voia Domnului şi l-a numit pe el prooroc.

După aceasta, Elisei a zis către dânsul: "Rogu-mă ţie, lasă-mă puţin timp să sărut pe tatăl şi pe maica mea şi apoi voi merge după tine".

Sfântul Ilie neoprindu-l, Elisei s-a dus de a sărutat pe tatăl şi pe maica sa şi, înjunghiind o pereche de boi, cu care el singur ara, a dat ospăţ vecinilor şi casnicilor săi; apoi a plecat după Sfântul Ilie, fiindu-i lui slugă şi ucenic şi urmându-i în tot locul.

&&&

În acel timp, împăratul Ahab, fiind stăpânit de Izabela, nelegiuita lui soţie, spre cele mai dinainte răutăţi ale ei, a făcut altă fărădelege în acest fel.

****

Un oarecare israilitean, anume Navute (Nabot), avea o vie în Samaria, lingă aria împăratului Ahab. Acesta a zis către Navute: Dă-mi mie via ta, ca să fac o grădină de verdeţuri, pentru că este aproape de casa mea; iar eu îţi voi da ţie altă vie mai bună decât acesta. De nu-ţi va fi cu plăcere, atunci îţi voi da argint pe ea.

Navute a răspuns: Să nu-mi fie mie acesta de la Domnul Dumnezeul meu, ca să-ţi dau eu ţie moştenirea părinţilor mei.

Auzind aceasta Ahab, s-a întors la casa sa tulburat şi deznădăjduit de cuvintele lui Navute şi de necaz n-a mâncat deloc.

Atunci Izabela, înştiinţându-se de cauza mâhnirii lui, a râs de dânsul şi a zis: "Oare în acest fel este stăpânirea ta, împărate al lui Israil? Tu nu eşti puternic asupra unui om, să faci după voia ta? Nu mai fi mâhnit şi mănâncă pâine; apoi mai aşteaptă puţin că eu singură îţi voi da în mâini via lui Navute".

Aceasta zicând, a dat poruncă în numele împăratului la mai-marii cetăţilor lui Israil şi a pecetluit-o cu pecetea împărătească. Într-însa a scris ca să pună asupra lui Navute o pricină nedreaptă, ca şi cum ar fi vorbit rău de Dumnezeu şi de împărat; apoi, punând în faţă martori mincinoşi, l-au ucis cu pietre afară din cetate. Astfel s-a săvârşit acea nedreaptă ucidere, din porunca celor fărădelege.

Murind nevinovatul Navute, Izabela a zis către Ahab: "Acum moşteneşte via lui Navute fără de argint, pentru că el s-a dus dintre cei vii".

Ahab, auzind de uciderea lui Navute, s-a mâhnit puţin, apoi s-a dus să ia via; dar pe drum a fost întâmpinat, ***din porunca lui Dumnezeu, de Sfântul prooroc Ilie. Acesta a zis către dânsul: "Deoarece ai ucis cu nedreptate pe Navute cel nevinovat şi i-ai răpit viaţa lui, pentru aceasta zice Domnul: "În locul în care au lins câinii sângele lui Navute, tot în acel loc şi sângele tău îl vor linge câinii. Asemenea şi pe femeia ta, Izabela, o vor mânca câinii şi toată casa ta se va pierde".***

Ahab, auzind cuvintele acestea, a plâns şi, lepădând hainele sale împărăteşti, s-a îmbrăcat în sac şi a postit. Atât a putut de mult acea pocăinţă a lui înaintea lui Dumnezeu, încât acea vremelnică pedeapsă a luat-o de pe casa lui şi a amânat moartea sa, pentru că ***Domnul a zis către proorocul Său Ilie: "De vreme ce Ahab s-a smerit, pentru aceasta în zilele lui nu voi aduce rele asupra casei lui".***

După aceasta, Ahab a mai vieţuit trei ani şi apoi a fost ucis în război. El a fost adus în Samaria cu careta lui, iar sângele care cursese l-au lins câinii, după cuvântul proorocului lui Dumnezeu. Asemenea şi cele proorocite despre Izabela şi despre toată casa lui Ahab, s-au împlinit toate la vremea lor, după răpirea Sfântului Ilie.

****

După moartea lui Ahab, a împărăţit în locul lui fiul său, Ohozie; dar precum a fost moştenitor la scaunul tatălui său, tot aşa a fost şi al păgânătăţii. Deci, ascultând pe Izabela, ticăloasa sa mamă, a slujit cu jertfe şi cu închinăciune necuratului Baal şi a mâniat foarte tare pe Domnul Dumnezeul lui Israil, iar din întâmplare, a căzut de pe fereastra foişorului său şi s-a îmbolnăvit. Atunci a trimis soli la zeul Baal, mai bine zis la diavolul care locuia în acel idol. El dădea răspunsuri mincinoase la cei ce-l întrebau despre sănătatea sa, adică dacă se va scula din pat.

Trimişii lui Ohozie ducându-se la Baal, ***i-a întâmpinat în cale proorocul lui Dumnezeu Ilie, din porunca Domnului, şi a zis către dânşii: Oare nu este Dumnezeu din Israil de vă duceţi să întrebaţi pe întinatul Baal? Deci, întoarceţi-vă şi spuneţi împăratului, care v-a trimis: Domnul zice astfel: "Nu te vei mai scula de pe patul pe care te-ai culcat, ci pe el vei muri".***

Ei, întorcându-se, au spus aceste cuvinte împăratului cel bolnav. Împăratul i-a întrebat: "Ce fel de om era acela care a spus aceste cuvinte?"

Ei au răspuns: "Era păros şi încins cu o curea peste mijloc".

Împăratul a zis: "Acela a fost Ilie Tesviteanul".

Apoi a trimis pe un ostaş al său, mai mare peste 50, ca să prindă pe Ilie şi să-l aducă la dânsul. Ducându-se, l-au găsit în muntele Carmelului, pentru că acolo obişnuia a petrece mai mult.

Mai-marele acela, văzându-l şezând în vârful muntelui, a zis către dânsul: "Omul lui Dumnezeu, împăratul îţi porunceşte să te pogori de aici şi să mergi la dânsul".

Sfântul Ilie a răspuns: "Dacă sunt om al lui Dumnezeu, atunci să se pogoare foc din cer să te mistuie pe tine şi pe cei cincizeci de oameni ai tăi".

Atunci a căzut îndată foc din cer şi i-a prefăcut pe toţi în cenuşă. Apoi, împăratul a trimis pe un alt ostaş, tot cu 50 de bărbaţi, şi acelora li s-a făcut acelaşi lucru; căci, căzând foc din cer, i-a mistuit.

Împăratul a trimis şi pe al treilea mai mare peste 50 de bărbaţi. Acela, ştiind ce au pătimit trimişii cei mai dinainte de el, s-a dus la Sfântul Ilie cu frică şi cu smerenie şi, plecându-se înaintea lui, l-a rugat, zicând: "*Omule al lui Dumnezeu, sufletul meu este gata înaintea ta, cum şi sufletele acestor robi care sunt cu mine, miluieşte-ne*

pe noi, care n-am venit de voia noastră, ci trimişi; deci, nu ne pierde cu foc, ca pe cei trimişi mai înainte de noi".

Proorocul a iertat pe cei ce veniseră cu smerenie, iar pe cei ce veniseră cu mândrie şi cu stăpânire şi voiau să-l ducă ca pe un rob, nu i-a cruţat. Deci, Sfântul Ilie a luat porunca Domnului, ca să meargă la împărat fără temere cu rândul al treilea şi să-i zică aceleaşi cuvinte, care le zisese mai înainte.

Sculându-se omul lui Dumnezeu, a mers cu cel mai mare peste cei 50 şi cu oamenii lui şi, ajungând la împărat, a zis către dânsul: Aşa grăieşte Domnul; deoarece ai trimis la Baal să întrebe despre viaţa ta, ca şi cum n-ar fi fost Dumnezeu în Israil, pe care ai fi putut să-L întrebi, pentru aceea nu te vei scula de pe patul pe care zaci, ci vei muri.

Astfel a murit Ohozie, după cuvântul Domnului cel grăit prin gura proorocului. După Ohozie, împărăţia lui Israil a luat-o Ioram, fratele lui, deoarece Ohozie n-a avut fiu. În vremea lui Ioram, s-a sfârşit casa lui Ahab, pierzându-se de mânia dumnezeiască, în zilele Sfântului prooroc Elisei, precum se scrie în viaţa lui.

&&&

Când s-a apropiat vremea în care voia Domnul să ia pe Ilie la sine viu cu trupul, Ilie şi Elisei mergeau de la Galgal, o cetate care se numea astfel, la cetatea Betel.

****

El, văzând cu dumnezeiască descoperire răpirea lui, care i se apropiase, voia să ia pe Elisei în Galgal, tăinuind înaintea lui, cu smerită cugetare, prea mărirea ce era să i se facă de Dumnezeu, şi a zis către Elisei: Tu să şezi aici, că pe mine m-a trimis Domnul până la Betel.

Sfântul Elisei, ştiind asemenea din dumnezeiasca descoperire ceea ce era să fie, i-a răspuns: Viu este Domnul şi viu este sufletul tău, că nu te voi lăsa.

Deci, ei au mers amândoi până la Betel. Fiii proorocilor care locuiau în Betel, apropiindu-se deosebi de Elisei, i-au zis: "Tu ştii că Domnul va lua pe stăpânul tău de la tine?"

Elisei a răspuns: Ştiu, dar tăceţi.

După aceasta Sfântul Ilie a zis către Elisei: Tu şezi aici, că pe mine m-a trimis Domnul la Ierihon.

Elisei a răspuns: Viu este Domnul şi viu este sufletul tău că nu te voi lăsa; deci, amândoi au mers la Ierihon.

Apropiindu-se de Elisei, fiii proorocilor din Ierihon i-au zis: Ştii că Domnul va lua astăzi de la tine pe stăpânul tău pe deasupra capului?

Elisei a răspuns: Ştiu, dar tăceţi.

Sfântul Ilie a zis către Elisei: Şezi aici, că Domnul m-a trimis la Iordan.

Elisei a zis: Viu este Domnul şi viu este sufletul tău, că nu mă voi depărta de tine. Şi au mers amândoi, iar 50 de bărbaţi din fiii proorocilor s-au dus în urma lor, de departe.

Când amândoi sfinţii prooroci au ajuns la Iordan, Ilie a luat cojocul său şi, învârtindu-l, a lovit apa cu dânsul şi s-a despărţit în două; apoi au trecut amândoi ca pe uscat. După ce au trecut ei Iordanul, Ilie a zis către Elisei: Cere de la mine ce vrei, mai înainte de a fi luat de la tine.

Elisei a zis: Cer ca darul din tine să fie îndoit în mine.

Ilie i-a zis: Greu lucru ai cerut; însă, dacă mă vei vedea când voi fi luat de la tine, ţi se va împlini cererea; iar de nu mă vei vedea, nu ţi se va împlini cererea.

Pe când mergeau ei şi grăiau, deodată s-a arătat între amândoi un car cu cai de foc şi Ilie s-a luat spre cer.

Elisei privea şi striga: "Părinte, părinte, carul şi caii lui Israil", ca şi cum ar zice: "O, părinte, tu ai fost toată puterea lui Israil, care mai mult cu rugăciunea şi cu râvna ta ai ajutat împărăţia lui Israil, decât multă mulţime de viteji şi de ostaşi înarmaţi", şi nu l-a mai văzut. Elisei s-a apucat de hainele sale şi le-a rupt tânguindu-se.

Atunci a căzut de sus cojocul lui Ilie, lăsat peste dânsul şi, luându-l, a stat pe ţărmurile Iordanului; deci, despărţind cu el apa ca şi Ilie, a trecut pe uscat; şi astfel s-a făcut moştenitor darului care lucra în învăţătorul lui.

Sfântul Ilie, proorocul lui Dumnezeu, fiind luat cu trupul în carul cel de foc, până acum este viu în trup, păzindu-se de Dumnezeu în locaşurile cereşti.

El a fost văzut în Tabor de cei trei sfinţi apostoli în vremea Schimbării la Faţă a Domnului şi iar se va vedea de oamenii cei muritori trupeşte, înaintea venirii a doua pe pământ a Domnului şi cel ce mai înainte a scăpat de sabia Izabelei, va pătimi în acel timp de sabia lui antihrist, împreună cu Enoh şi cu Ioan. De atunci încolo se va învrednici de mare cinste nu numai ca prooroc, dar ca şi mucenic în ceaţa sfinţilor, de la dreptul dătător de plată Dumnezeu, Cel Unul în trei feţe: Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh, Căruia se cuvine cinstea şi slava, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Amin.

Bucură-te, Sfinte Ilie, mărite prooroc şi înaintemergător al celei de a doua veniri a lui Hristos!